

Uradni list

Evropske unije

C 114



Slovenska izdaja

Informacije in objave

Zvezek 56

20. april 2013

Številka objave

Vsebina

Stran

IV *Informacije*

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

Sodišče Evropske unije

2013/C 114/01 Zadnja objava Sodišča Evropske unije v *Uradnem listu Evropske unije* UL C 108, 13.4.2013 1

Splošno sodišče

2013/C 114/02 Razporeditev sodnikov v senate 2

V *Objave*

SODNI POSTOPKI

Sodišče

2013/C 114/03 Zadeva C-460/09 P: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 28. februarja 2013 – Inalca SpA – Industria Alimentari Carni, Cremonini SpA proti Evropski komisiji (Pritožba — Nepogodbena odgovornost Evropske unije — Ugotovitev nepravilnosti pri nadomestilih za izvoz govejega mesa v Jordanijo — Preiskava OLAF — Sporočanje ugotovitev OLAF nacionalnim organom — Zagotovitev jamstev — Zahteva za vračilo s tem povezanih stroškov — Vzročna zveza — Nasprotna pritožba — Zastaralni rok — Začetek) 5

SL

Cena:
4 EUR

(Nadaljevanje na naslednji strani)

2013/C 114/04	Zadeva C-473/10: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 28. februarja 2013 – Evropska komisija proti Madžarski (Neizpolnitev obveznosti države — Razvoj železnic Skupnosti — Dodeljevanje železniških infrastrukturnih zmogljivosti — Naložitev uporabnin za uporabo železniške infrastrukture — Direktivi 91/440/EGS in 2001/14/ES — Nepopoln prenos)	5
2013/C 114/05	Zadeva C-483/10: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 28. februarja 2013 – Evropska komisija proti Kraljevini Španiji (Neizpolnitev obveznosti države — Razvoj železnic Skupnosti — Direktiva 2001/14/ES — Dodeljevanje železniških infrastrukturnih zmogljivosti — Zaračunavanje — Uporabnine — Neodvisnost upravljanja)	6
2013/C 114/06	Zadeva C-555/10: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 28. februarja 2013 – Evropska komisija proti Republiki Avstriji (Neizpolnitev obveznosti države — Prevoz — Razvoj železnic Skupnosti — Direktiva 91/440/EGS — Člen 6(3) in Priloga II — Direktiva 2001/14/ES — Člena 4(2) in 14(2) — Upravljavec infrastrukture — Organizacijska neodvisnost in neodvisnost pri odločanju — Holdinška struktura — Nepopoln prenos)	6
2013/C 114/07	Zadeva C-556/10: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 28. februarja 2013 – Evropska komisija proti Zvezni republiki Nemčiji (Neizpolnitev obveznosti države — Prevoz — Razvoj železnic Skupnosti — Direktiva 91/440/EGS — Člen 6(3) in Priloga II — Direktiva 2001/14/ES — Člena 4(2) in 14(2) — Upravljavec infrastrukture — Organizacijska neodvisnost in neodvisnost pri odločanju — Holdinška struktura — Direktiva 2001/14 — Člena 7(3) in 8(1) — Določitev uporabnin na podlagi neposrednih stroškov — Zaračunavanje — Neposredni stroški — Skupni stroški — Direktiva 2001/14 — Člen 6(2) — Neobstoj ukrepov za spodbujanje znižanja stroškov — Direktiva 91/440 — Člen 10(7) — Direktiva 2001/14 — Člen 30(4) — Regulatorni organ — Pristojnosti)	7
2013/C 114/08	Zadeva C-617/10: Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 26. februarja 2013 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Haparanda tingsrätt – Švedska) – Åklagaren proti Hansu Åkerbergu (Listina Evropske unije o temeljnih pravicah — Področje uporabe — Člen 51 — Izvajanje prava Unije — Kaznovanje ravnanj, ki ogrožajo lastni vir Unije — Člen 50 — Načelo ne bis in idem — Nacionalna ureditev, ki zajema dva ločena postopka, upravnega in kazenskega, za sankcioniranje istega protipravnega ravnanja — Združljivost)	7
2013/C 114/09	Zadeva C-11/11: Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 26. februarja 2013 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Bundesgerichtshof – Nemčija) – Air France proti Heinz-Gerke Folkerts, Luz-Tereza Folkerts (Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Zračni promet — Uredba (ES) št. 261/2004 — Člena 6 in 7 — Povezovalni let(i) — Ugotovitev zamude ob prihodu v končni namembni kraj — Zamuda, ki traja tri ure ali več — Pravica potnikov do odškodnine)	8
2013/C 114/10	Zadeva C-123/11: Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 21. februarja 2013 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Korkein hallinto-oikeus – Finska) – A Oy (Svoboda ustanavljanja — Člen 49 PDEU — Davčna zakonodaja — Združitev matične družbe s sedežem v državi članici s hčerinsko družbo, ki ima sedež v drugi državi članici — Odbitje izgub s strani matične družbe, pri čemer so izgube nastale pri dejavnostih hčerinske družbe — Izključitev za hčerinske družbe nerezidentke)	9
2013/C 114/11	Zadeva C-168/11: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 28. februarja 2013 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Bundesfinanzhof – Nemčija) – Manfred Beker, Christa Beker proti Finanzamt Heilbronn (Prosti pretok kapitala — Davek na dohodek — Dohodki iz kapitala — Konvencija o izogibanju dvojnega obdavčevanja — Dividende, ki jih izplačajo družbe s sedežem v državah članicah in tretjih državah — Določitev najvišjega zneska odbitka davka, odtegnjenega pri viru v tujini, od nacionalne dohodnine — Neupoštevanje osebnih stroškov in stroškov, povezanih z življenjskim slogom — Upravičenost)	9

2013/C 114/12	Zadeva C-243/11: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 21. februarja 2013 (predlog za sprejetje predhodne odločbe rechtbank van eerste aanleg te Brussel – Belgija) – RVS Levensverzekeringen NV proti Belgische Staat (Življenjsko zavarovanje — Letni davek na zavarovalne posle — Direktiva 2002/83/ES — Člena 1(1)(g) in 50 — Pojem „država članica obveznosti“ — Zavarovalnica s sedežem na Nizozemskem — Zavarovalec, ki je zavarovalno pogodbo sklenil na Nizozemskem, po sklenitvi pogodbe pa je običajno prebivališče prenesel v Belgijo — Svoboda opravljanja storitev) 10	10
2013/C 114/13	Zadeva C-246/11 P: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 28. februarja 2013 – Portugalska republika proti Evropski komisiji (Pritožba — Evropski sklad za regionalni razvoj (ESRR) — Uredba (EGS) št. 2052/88 — Člen 13(3) — Uredba (EGS) št. 4253/88 — Člen 21(1) — Globalna nepovratna sredstva za pomoč lokalnim investicijam na Portugalskem — Znižanje finančne pomoči) 10	10
2013/C 114/14	Zadeva C-282/11: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 21. februarja 2013 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal Superior de Justicia de Galicia – Španija) – Concepción Salgado González proti Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS) (Člen 48 PDEU — Socialna varnost delavcev migrantov — Uredbi (EGS) št. 1408/71 in (ES) št. 883/2004 — Starostno zavarovanje in zavarovanje za primer smrti — Posebna pravila uporabe nacionalne zakonodaje o starostnem zavarovanju — Izračun dajatev) 11	11
2013/C 114/15	Zadeva C-332/11: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 21. februarja 2013 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Hof van Cassatie van België – Belgija) – ProRail NV proti Xpedys NV, DB Schenker Rail Nederland NV, Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen NV, FAG Kugelfischer GmbH (Uredba (ES) št. 1206/2001 — Sodelovanje pri pridobivanju dokazov v civilnih ali gospodarskih zadevah — Neposredno pridobivanje dokazov — Določitev izvedenca — Izvedensko delo, opravljeno deloma na ozemlju države članice predložitvenega sodišča in deloma na ozemlju druge države članice) 11	11
2013/C 114/16	Zadeva C-399/11: Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 26. februarja 2013 (predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Constitucional Madrid – Španija) – kazenski postopek zoper Stefana Mellonija (Polijsko in pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah — Evropski nalog za prijetje — Postopki predaje med državami članicami — Odločbe, izdane na podlagi sojenja, na katerem zadevna oseba ni bila osebno navzoča — Izvršitev kazni, izrečene v odsotnosti — Možnost preizkusa sodbe) 12	12
2013/C 114/17	Zadeva C-425/11: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 28. februarja 2013 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Finanzgericht Baden-Württemberg – Nemčija) – Katja Ettwein proti Finanzamt Konstanz (Sporazum med Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na eni strani ter Švicarsko konfederacijo na drugi o prostem gibanju oseb — Enako obravnavanje — Obmejne samozaposlene osebe — Državljan države članice Unije — Dohodki iz dejavnosti, prejeti v tej državi članici — Prenos stalnega prebivališča v Švico — Zavrnitev davčne ugodnosti v tej državi članici zaradi prenosa stalnega prebivališča) 13	13
2013/C 114/18	Zadeva C-427/11: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 28. februarja 2013 (predlog za sprejetje predhodne odločbe High Court of Ireland – Irska) – Margaret Kenny in drugi proti Minister for Justice, Equality and Law Reform in drugim (Člen 141 ES — Direktiva 75/117/EGS — Enako plačilo za moške in ženske — Posredna diskriminacija — Objektivna utemeljitev — Pogoji) 13	13
2013/C 114/19	Zadeva C-472/11: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 21. februarja 2013 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Fővárosi Törvényszék (prej Fővárosi Bíróság) – Madžarska) – Banif Plus Bank Zrt proti Csabi Csipai, Viktórii Csipai (Direktiva 93/13/EGS — Nedovoljeni pogoji v potrošniških pogodbah — Preizkus nedovoljenosti pogoja po uradni dolžnosti, ki ga opravi nacionalno sodišče — Dolžnost nacionalnega sodišča, ki je po uradni dolžnosti ugotovilo nedovoljenost pogoja, da stranke pozove k predstavitvi stališč, preden sprejme ukrepe v zvezi s to ugotovitvijo — Pogodbeni pogoji, ki jih je treba upoštevati pri preizkusu nedovoljenosti) 14	14

2013/C 114/20	Zadeva C-544/11: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 28. februarja 2013 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Finanzgericht Rheinland-Pfalz – Nemčija) – Helga Petersen in Peter Petersen proti Finanzamt Ludwigshafen (Svoboda opravljanja storitev — Prosto gibanje delavcev — Ureditev države članice, ki omogoča davčno oprostitve za dohodke od dela, opravljenega v okviru razvojne pomoči v drugi državi — Pogoji — Sedež delodajalca na nacionalnem ozemlju — Zavrnitev, če ima delodajalec sedež v drugi državi članici) 15	15
2013/C 114/21	Zadeva C-561/11: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 21. februarja 2013 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Juzgado de lo Mercantil de Alicante – Španija) – Fédération Cynologique Internationale proti Federación Canina Internacional de Perros de Pura Raza (Znamke Skupnosti — Uredba (ES) št. 207/2009 — Člen 9(1) — Pojem „tretje osebe“ — Imetnik poznejše znamke Skupnosti) 15	15
2013/C 114/22	Zadeva C-619/11: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 21. februarja 2013 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal du travail de Bruxelles – Belgija) – Patricia Dumont de Chassart proti Office national d’allocations familiales pour travailleurs salariés (ONAFTS) (Socialna varnost — Uredba (EGS) št. 1408/71 — Členi 72, 78(2)(b) in 79(1)(a) — Družinske datave za sirote — Seštevanje zavarovalnih dob in dob zaposlitve — Dobe, ki jih je preživel roditev dopolnil v drugi državi članici — Neupoštevanje) 16	16
2013/C 114/23	Zadeva C-655/11 P: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 21. februarja 2013 – Seven for all mankind LLC proti Seven SpA – Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (Pritožba — Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prejšnja besedna znamka — Element „SEVEN“ — Podobnost znakov — Verjetnost zmede — Relativni razlog za zavrnitev) 16	16
2013/C 114/24	Zadeva C-1/12: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 28. februarja 2013 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal da Relação de Lisboa – Portugalska) – Ordem dos Técnicos Oficiais de Contas proti Autoridade da Concorrência (Zbornica pooblaščenih računovodij — Ureditev sistema obveznega usposabljanja pooblaščenih računovodij — Člen 101 PDEU — Združenje podjetij — Omejitev konkurence — Utemeljitev — Člen 106(2) PDEU) 17	17
2013/C 114/25	Zadeva C-18/12: Sodba Sodišča (peti senat) z dne 21. februarja 2013 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Nejvyšší správní soud – Češka republika) – Město Žamberk proti Finanční ředitelství v Hradci Králové, postala Odvolací finanční ředitelství (Obdavčenje — DDV — Direktiva 2006/112/ES — Člen 132(1)(m) — Oprostitev — Storitve, ki so tesno povezane s športom ali telesno vzgojo — Neorganizirano in nesistematično ukvarjanje s športom — Mestno kopališče) 18	18
2013/C 114/26	Zadeva C-46/12: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 21. februarja 2013 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Ankenævnet for Uddannelsesstøtten – Danska) – LN proti Styrelsen for Videregående Uddannelser og Uddannelsesstøtte (Državljanstvo Unije — Prosto gibanje delavcev — Načelo enakega obravnavanja — Člen 45(2) PDEU — Uredba (EGS) št. 1612/68 — Člen 7(2) — Direktiva 2004/38/ES — Člen 24(1) in (2) — Izjema od načela enakega obravnavanja glede pomoči za vzdrževanje med študijem v obliki stipendij za študij ali posojil za študij — Državljan Unije, ki je študent v državi članici gostiteljici — Zaposlitev pred začetkom študija in po njem — Glavni namen osebe, ko vstopi na ozemlje države članice gostiteljice — Vpliv na njen status delavca in na njeno pravico do stipendije za študij) 18	18
2013/C 114/27	Zadeva C-68/12: Sodba Sodišča (deseti senat) z dne 7. februarja 2013 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Najvyšší súd Slovenskej republiky – Slovaška) – Protimonopolný úrad Slovenskej republiky proti Slovenská sporiteľňa, a.s. (Pojem omejevalnega sporazuma — Sporazum, sklenjen med več bankami — Konkurenčno podjetje, ki domnevno nezakonito posluje na zadevnem trgu — Vpliv — Neobstoj) 19	19

2013/C 114/28	Zadeva C-79/12: Sodba Sodišča (osmi senat) z dne 21. februarja 2013 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Curtea de Apel Alba Iulia – Romunija) – SC Mora IPR SRL proti Direcția Generală a Finanțelor Publice Sibiu, Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Sibiu (Fiscalité — TVA — Direktiva 2006/112/ES — Člen 211 — Odloženo plačilo DDV ob uvozu) 20	20
2013/C 114/29	Zadeva C-104/12: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 21. februarja 2013 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Bundesfinanzhof – Nemčija) – Finanzamt Köln-Nord proti Wolfram Beckerju (Šesta direktiva o DDV — Člen 17(2)(a) — Pravica do odbitka vstopnega davka — Nujnost obstoja neposredne in takojšnje povezave med vstopno in izstopno obdavčljivo transakcijo — Merilo za določitev te povezave — Odvetniške storitve, opravljene v okviru kazenskega postopka v zvezi z osebno odgovornostjo za korupcijo, začete proti osebi, ki je poslovođa in največji lastnik družbe z omejeno odgovornostjo) 20	20
2013/C 114/30	Zadeva C-111/12: Sodba Sodišča (peti senat) z dne 21. februarja 2013 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Consiglio di Stato – Italija) – Ministero per i beni e le attività culturali in drugi proti Ordine degli Ingegneri di Verona e Provincia in drugim (Direktiva 85/384/EGS — Vzajemno priznavanje dokazil o formalnih kvalifikacijah v arhitekturi — Člena 10 in 11(g) — Nacionalna zakonodaja, ki priznava enakovrednost nazivov „arhitekt“ in „gradbeni inženir“, vendar določena dela na objektih umetniškega pomena pridržuje samo arhitektom — Načelo enakega obravnavanja — Povsem notranji položaj v državi članici) 21	21
2013/C 114/31	Zadeva C-246/12 P: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 28. februarja 2013 – Ellinika Nafpigeia AE proti Evropski komisiji (Pritožba — Državne pomoči — Ladjedelništvo — Sklep, s katerim so bile pomoči razglašene za nezdržljive s skupnim trgom — Zaščita bistvenih interesov nacionalne varnosti — Konkurenčni pogoji na notranjem trgu) 21	21
2013/C 114/32	Zadeva C-235/12 P: Pritožba, ki jo je H-Holding AG vložila 14. maja 2012 zoper sklep Splošnega sodišča (šesti senat) z dne 2. marca 2012 v zadevi T-594/11, H-Holding AG proti Evropski komisiji 22	22
2013/C 114/33	Zadeva C-563/12: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Kúria (Madžarska) 5. decembra 2012 – BDV Hungary Trading Kft., v prostovoljni likvidaciji proti Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága 22	22
2013/C 114/34	Zadeva C-614/12: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 31. decembra 2012 vložilo Debreceni Munkaügyi Bíróság (Madžarska) – József Dutka proti Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal 23	23
2013/C 114/35	Zadeva C-5/13: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Szombathelyi Törvényszék (Madžarska) 3. januarja 2013 – Ferenc Tibor Kovács proti Vas Megyei Rendőr-főkapitányság 23	23
2013/C 114/36	Zadeva C-15/13: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg (Nemčija) 10. januarja 2013 – Datenlotsen Informationssysteme GmbH proti Technische Universität Hamburg-Harburg 23	23
2013/C 114/37	Zadeva C-21/13: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Finanzgericht Hamburg (Nemčija) 15. januarja 2013 – Simon, Evers, & Co GmbH proti Hauptzollamt Hamburg-Hafen 24	24
2013/C 114/38	Zadeva C-67/13 P: Pritožba, ki jo je Groupement des cartes bancaires (CB) 8. februarja 2013 vložila zoper sodbo Splošnega sodišča (sedmi senat) z dne 29. novembra 2012 v zadevi T-491/07, CB proti Komisiji 24	24

Številka objave	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2013/C 114/39	Zadeva C-68/13: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Amtsgericht Rüsselsheim (Nemčija) 8. februarja 2013 – Markus Weiss proti Condor Flugdienst GmbH	25
2013/C 114/40	Zadeva C-79/13: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Arbeidshof te Brussel (Belgija) 15. februarja 2013 – Federaal agentschap voor de opvang van asielzoekers proti Selver Saciri in drugim	26
2013/C 114/41	Zadeva C-81/13: Tožba, vložena 15. februarja 2013 – Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska proti Svetu Evropske unije	26
2013/C 114/42	Zadeva C-83/13: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Arbetsdomstolen (Švedska) 19. februarja 2013 – Fonnship A/S, Svenska Transportarbetarförbundet proti Svenska Transportarbetarförbundet, Fonnship A/S, Facket för Service och Kommunikation (SEKO)	27
2013/C 114/43	Zadeva C-90/13 P: Pritožba, ki jo je 1. garantovaná a.s.vložila 22. februarja 2013 zoper sodbo Splošnega sodišča (tretji senat) z dne 12. decembra 2012 v zadevi T-392/09, 1. garantovaná a.s. proti Evropski komisiji	28
2013/C 114/44	Zadeva C-93/13 P: Pritožba, ki jo je Evropska komisija vložila 25. februarja 2013 zoper sodbo Splošnega sodišča (sedmi senat) z dne 13. decembra 2012 v zadevi T-103/08, Versalis SpA, prej Polimeri Europa SpA, Eni SpA proti Evropski komisiji	28
2013/C 114/45	Zadeva C-100/13: Tožba, vložena 27. februarja 2013 – Evropska komisija proti Zvezni republiki Nemčiji	29

Splošno sodišče

2013/C 114/46	Zadeva T-93/10: Sodba Splošnega sodišča z dne 7. marca 2013 – Bilbaína de Alquitranes in drugi proti ECHA (REACH — Identifikacija smole, premogovega katrana, visokotemperaturne kot snovi, ki vzbujajo veliko zaskrbljenost — Ničnostna tožba — Izpodbojni akt — Predpis, ki ne potrebuje izvedbenih ukrepov — Neposredno nanašanje — Dopustnost — Enako obravnavanje — Sorazmernost)	30
2013/C 114/47	Zadeva T-94/10: Sodba Splošnega sodišča z dne 7. marca 2013 – Rütgers Germany in drugi proti ECHA (REACH — Identifikacija antracenskega olja kot snovi, ki vzbujajo veliko zaskrbljenost — Ničnostna tožba — Izpodbojni akt — Predpis, ki ne potrebuje izvedbenih ukrepov — Neposredno nanašanje — Dopustnost — Enako obravnavanje — Sorazmernost)	30
2013/C 114/48	Zadeva T-95/10: Sodba Splošnega sodišča z dne 7. marca 2013 – Cindu Chemicals in drugi proti ECHA (REACH — Identifikacija antracenskega olja, nizka vsebnost antracena, kot snovi, ki vzbujajo veliko zaskrbljenost — Ničnostna tožba — Izpodbojni akt — Predpis, ki ne potrebuje izvedbenih ukrepov — Neposredno nanašanje — Dopustnost — Enako obravnavanje — Sorazmernost)	31
2013/C 114/49	Zadeva T-96/10: Sodba Splošnega sodišča z dne 7. marca 2013 – Rütgers Germany in drugi proti ECHA (REACH — Identifikacija antracenskega olja (antracenska pasta) kot snovi, ki vzbujajo veliko zaskrbljenost — Ničnostna tožba — Izpodbojni akt — Predpis, ki ne potrebuje izvedbenih ukrepov — Neposredno nanašanje — Dopustnost — Enako obravnavanje — Sorazmernost)	31

2013/C 114/50	Zadeva T-498/10: Sodba Splošnega sodišča z dne 8. marca 2013 – Mayer Naman proti UUNT – Daniel e Mayer (David Mayer) (Znamka Skupnosti — Postopek za ugotovitev ničnosti — Figurativna znamka Skupnosti David Mayer — Prejšnja nacionalna besedna znamka DANIEL & MAYER MADE IN ITALY — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Člena 8(1)(b) in 53(1)(a) Uredbe (ES) št. 207/2009 — Zahteva za dokaz o resni uporabi prejšnje znamke, ki je bila prvič predložena pri odboru za pritožbe — Zamuda — člen 57(2) in (3) Uredbe št. 207/2009).....	32
2013/C 114/51	Zadeva T-539/10: Sodba Splošnega sodišča z dne 7. marca 2013 – Acino proti Komisiji (Zdravila za uporabo v humani medicini — Prenehanje dajanja v promet in umik nekaterih serij zdravil, ki vsebujejo aktivno snov Clopidogrel — Sprememba dovoljenja za promet — Uredba (ES) št. 726/2004 in Direktiva 2001/83/ES — Sorazmernost — Obveznost obrazložitve)	32
2013/C 114/52	Zadeva T-186/11: Sodba Splošnega sodišča z dne 7. marca 2013 – Schönberger proti Parlamentu (Ničnostna tožba — Pravica do peticije — Peticija, naslovljena na Evropski parlament — Peticija, razglašena za dopustno — Sklep o koncu postopka peticij — Neizpodbojni akt — Nedopustnost)	33
2013/C 114/53	Zadeva T-247/11: Sodba Splošnega sodišča z dne 7. marca 2013 – FairWild Foundation proti UUNT – Wild (FAIRWILD) (Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Mednarodna registracija, v kateri je imenovana Evropska skupnost — Beseda znamka FAIRWILD — Prejšnja besedna znamka Skupnosti WILD — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009)	33
2013/C 114/54	Zadeva T-370/11: Sodba Splošnega sodišča z dne 7. marca 2013 – Poljska proti Komisiji (Okolje — Direktiva 2003/87/ES — Sistem za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov — Prehodna pravila za usklajeno brezplačno dodelitev pravic do emisije od leta 2013 — Referenčne vrednosti, ki se uporabijo pri izračunu dodelitve pravic do emisije — Enako obravnavanje — Sorazmernost)	34
2013/C 114/55	Zadeva T-39/12 P: Sodba Splošnega sodišča z dne 7. marca 2013 – Di Tullio proti Komisiji (Pritožba — Javni uslužbenci — Začasni uslužbenci — Dopust za opravljanje vojaške službe — Člen 18, prvi odstavek, PZDU — Časovni učinki sodbe)	34
2013/C 114/56	Zadeva T-591/10: Sklep Splošnega sodišča z dne 26. februarja 2013 – Castiglioni proti Komisiji (Ničnostna tožba — Odškodninska tožba — Javna naročila gradenj — Postopek javnega razpisa — Gradnja, prenova in vzdrževanje objektov in infrastrukture Skupnega raziskovalnega središča v Ispri — Izbirna merila — Zavrnitev ponudbe ponudnika in odločba o dodelitvi naročila drugemu ponudniku — Novi tožbeni razlogi — Tožba, ki je deloma očitno povsem pravno neutemeljena in deloma očitno nedopustna)	34
2013/C 114/57	Zadeva T-57/13: Tožba, vložena 29. januarja 2013 – Club Hotel Loutraki in drugi proti Komisiji ...	35
2013/C 114/58	Zadeva T-58/13: Tožba, vložena 29. januarja 2013 – Club Hotel Loutraki in drugi proti Komisiji ...	36
2013/C 114/59	Zadeva T-59/13 P: Pritožba, ki jo je 30. januarja 2013 vložila BT zoper sklep, ki ga je 3. decembra 2012 izdalo Sodišče za uslužbence v zadevi BT proti Komisiji (F-45/12)	37
2013/C 114/60	Zadeva T-73/13: Tožba, vložena 11. februarja 2013 – InterMune UK in drugi proti Evropski agenciji za zdravila	38

<u>Številka objave</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2013/C 114/61	Zadeva T-93/13: Tožba, vložena 15. februarja 2013 – Združeno kraljestvo proti ECB	38
2013/C 114/62	Zadeva T-94/13 P: Pritožba, ki jo je 17. februarja 2013 vložil Ioannis Ntouvas zoper sodbo, ki jo je 11. decembra 2012 izdalo Sodišče za uslužbence v zadevi F-107/11, Ntouvas proti ECDC	39
2013/C 114/63	Zadeva T-104/13: Tožba, vložena 20. februarja 2013 – Toshiba proti Komisiji	41
2013/C 114/64	Zadeva T-108/13: Tožba, vložena 23. februarja 2013 – VTZ in drugi proti Svetu	42
2013/C 114/65	Zadeva T-114/13 P: Pritožba, ki jo je 22. februarja 2013 vložila Maria Concetta Cerafogli zoper sodbo, ki jo je 12. decembra 2012 izdalo Sodišče za uslužbence v zadevi F-43/10, Maria Concetta Cerafogli proti ECB	42
2013/C 114/66	Zadeva T-115/13: Tožba, vložena 22. februarja 2013 – Dennekamp proti Parlamentu	43
2013/C 114/67	Zadeva T-125/13: Tožba, vložena 4. marca 2013 – Italija proti Komisiji	44

Sodišče za uslužbence Evropske unije

2013/C 114/68	Zadeva F-124/10: Sodba Sodišča za uslužbence (prvi senat) z dne 26. februarja 2013 – Labiri proti EESO (Javni uslužbenci — Obveznost nudenja pomoči — Člen 12a Kadrovskih predpisov — Psihično nadlegovanje — Upravni preiskovalni postopek)	46
2013/C 114/69	Zadeva F-74/11: Sodba Sodišča za uslužbence (prvi senat) z dne 26. februarja 2013 – Bojc Golob proti Komisiji (Javni uslužbenci — Pogodbeni uslužbenec — Pogodba o zaposlitvi za nedoločen čas — Odpoved)	46
2013/C 114/70	Zadeva F-113/11: Sklep Sodišča za uslužbence z dne prvi 21. februarja 2013 – Marcuccio proti Komisiji (Javni uslužbenci — Člen 34(1) in (6) Poslovnika — Tožba, ki je bila pravočasno vložena po telefaksu — Lastnoročni podpis odvetnika, ki se razlikuje od podpisa na izvirniku tožbe, ki je bil poslan po pošti — Prepozna vložitev tožbe — Očitna nedopustnost)	46
2013/C 114/71	Zadeva F-7/13: Tožba, vložena 22. januarja 2013 – ZZ proti Komisiji	47
2013/C 114/72	Zadeva F-18/13: Tožba, vložena 19. februarja 2013 – ZZ proti Komisiji	47
2013/C 114/73	Zadeva F-20/13: Tožba, vložena 26. februarja 2013 – ZZ proti Komisiji	48
2013/C 114/74	Zadeva F-16/12: Sklep Sodišča za uslužbence z dne 27. februarja 2013 – Kimman proti Komisiji	48
2013/C 114/75	Zadeva F-47/12: Sklep Sodišča za uslužbence z dne 28. februarja 2013 – M proti EMA	48

IV

*(Informacije)*INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE
UNIJE

SODIŠČE EVROPSKE UNIJE

(2013/C 114/01)

Zadnja objava Sodišča Evropske unije v Uradnem listu Evropske unije

UL C 108, 13.4.2013

Prejšnje objave

UL C 101, 6.4.2013

UL C 86, 23.3.2013

UL C 79, 16.3.2013

UL C 71, 9.3.2013

UL C 63, 2.3.2013

UL C 55, 23.2.2013

Ti teksti so na voljo na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

SPLOŠNO SODIŠČE

Razporeditev sodnikov v senate

(2013/C 114/02)

Na občni seji Splošnega sodišča je bilo 18. marca 2013 po tem, ko je C. Wetter nastopil funkcijo sodnika, odločeno, da se spremenijo sklepi Splošnega sodišča z dne 20. septembra 2010 ⁽¹⁾, 26. oktobra 2010 ⁽²⁾, 29. novembra 2010 ⁽³⁾, 20. septembra 2011 ⁽⁴⁾, 25. novembra 2011 ⁽⁵⁾, 16. maja 2012 ⁽⁶⁾, 17. septembra 2012 ⁽⁷⁾, 9. oktobra 2012 ⁽⁸⁾ in 29. novembra 2012 ⁽⁹⁾ o razporeditvi sodnikov v senate.

Za obdobje od 18. marca 2013 do 31. avgusta 2013 so sodniki razporejeni v senate tako:

Prvi razširjeni senat v sestavi petih sodnikov:

J. Azizi, predsednik senata, I. Labucka, sodnica, S. Frimodt Nielsen, D. Gratsias, sodnika, M. Kančeva, sodnica, in E. Buttigieg, sodnik.

Prvi senat v sestavi treh sodnikov:

J. Azizi, predsednik senata,

- (a) S. Frimodt Nielsen, sodnik, in M. Kančeva, sodnica,
- (b) S. Frimodt Nielsen in E. Buttigieg, sodnika,
- (c) M. Kančeva, sodnica, in E. Buttigieg, sodnik.

Drugi razširjeni senat v sestavi petih sodnikov:

N. J. Forwood, predsednik senata, F. Dehousse, sodnik, I. Wyszniowska-Białecka, sodnica, M. Prek in J. Schwarcz, sodnika.

Drugi senat v sestavi treh sodnikov:

N. J. Forwood, predsednik senata,
F. Dehousse, sodnik,
J. Schwarcz, sodnik.

Tretji razširjeni senat v sestavi petih sodnikov:

O. Czúcz, predsednik senata, I. Labucka, sodnica, S. Frimodt Nielsen, D. Gratsias, sodnika, M. Kančeva, sodnica, in E. Buttigieg, sodnik.

Tretji senat v sestavi treh sodnikov

O. Czúcz, predsednik senata,
I. Labucka, sodnica,
D. Gratsias, sodnik.

⁽¹⁾ UL C 288, 23.10.2010, str. 2.

⁽²⁾ UL C 317, 20.11.2010, str. 5.

⁽³⁾ UL C 346, 18.12.2010, str. 2.

⁽⁴⁾ UL C 305, 15.10.2011, str. 2.

⁽⁵⁾ UL C 370, 17.12.2011, str. 5.

⁽⁶⁾ UL C 174, 16.6.2012, str. 2.

⁽⁷⁾ UL C 311, 13.10.2012, str. 2.

⁽⁸⁾ UL C 343, 10.11.2012, str. 2.

⁽⁹⁾ UL C 9, 12.1.2013, str. 3.

Četrty razširjeni senat v sestavi petih sodnikov:

I. Pelikánová, predsednica senata, V. Vadapalas, sodnik, K. Jürimäe, sodnica, K. O'Higgins in M. van der Woude, sodnika.

Četrty senat v sestavi treh sodnikov:

I. Pelikánová, predsednica senata,
K. Jürimäe, sodnica,
M. van der Woude, sodnik.

Peti razširjeni senat v sestavi petih sodnikov:

S. Papasavvas, predsednik senata, V. Vadapalas, sodnik, K. Jürimäe, sodnica, K. O'Higgins in M. van der Woude, sodnika.

Peti senat v sestavi treh sodnikov:

S. Papasavvas, predsednik senata,
V. Vadapalas, sodnik,
K. O'Higgins, sodnik.

Šesti razširjeni senat v sestavi petih sodnikov:

H. Kanninen, predsednik senata, M. E. Martins Ribeiro, sodnica, S. Soldevila Fragoso, A. Popescu, G. Berardis in C. Wetter, sodniki.

Šesti senat v sestavi treh sodnikov:

H. Kanninen, predsednik senata,

- (a) S. Soldevila Fragoso in G. Berardis, sodnika,
- (b) S. Soldevila Fragoso in C. Wetter, sodnika,
- (c) G. Berardis in C. Wetter, sodnika.

Sedmi razširjeni senat v sestavi petih sodnikov:

A. Dittrich, predsednik senata, F. Dehousse, sodnik, I. Wiszniewska-Bialecka, sodnica, M. Prek in J. Schwarcz, sodnika.

Sedmi senat v sestavi treh sodnikov:

A. Dittrich, predsednik senata,
I. Wiszniewska-Bialecka, sodnica,
M. Prek, sodnik.

Osmi razširjeni senat v sestavi petih sodnikov:

L. Truchot, predsednik senata, M. E. Martins Ribeiro, sodnica, S. Soldevila Fragoso, A. Popescu, G. Berardis in C. Wetter, sodniki.

Osmi senat v sestavi treh sodnikov:

L. Truchot, predsednik senata,
M. E. Martins Ribeiro, sodnica,
A. Popescu, sodnik.

Za obdobje od 18. marca 2013 do 31. avgusta 2013:

- v prvem razširjenem senatu bodo s predsednikom senata pri razširjeni sestavi zasedali preostala sodnika iz prvega senata, ki mu je bila zadeva prvotno dodeljena, četrti sodnik iz tega senata in en sodnik iz tretjega senata v sestavi treh sodnikov. Zadnji, ki ni predsednik senata, se določi po vrstnem redu iz člena 6 Poslovnika Splošnega sodišča;

- v tretjem razširjenem senatu bodo s predsednikom senata pri razširjeni sestavi zasedali preostala sodnika iz tretjega senata, ki mu je bila zadeva prvotno dodeljena, in dva sodnika iz prvega senata, v katerega so razporejeni štirje sodniki. Zadnja, od katerih ni nobeden predsednik senata, se določita po vrstnem redu iz člena 6 Poslovnika Splošnega sodišča;
 - v šestem razširjenem senatu bodo s predsednikom senata pri razširjeni sestavi zasedali preostala sodnika iz šestega senata, ki mu je bila zadeva prvotno dodeljena, četrti sodnik iz tega senata in en sodnik iz osmega senata v sestavi treh sodnikov. Zadnji, ki ni predsednik senata, se določi po vrstnem redu iz člena 6 Poslovnika Splošnega sodišča;
 - v osmem razširjenem senatu bodo s predsednikom senata pri razširjeni sestavi zasedali preostala sodnika iz osmega senata, ki mu je bila zadeva prvotno dodeljena, in dva sodnika iz šestega senata, v katerega so razporejeni štirje sodniki. Zadnja, od katerih ni nobeden predsednik senata, se določita po vrstnem redu iz člena 6 Poslovnika Splošnega sodišča;
 - v prvem senatu treh sodnikov predsednik senata zaseda zaporedno s sodnikoma iz točke (a), s sodnikoma iz točke (b) in s sodnikoma iz točke (c), odvisno od sestave, iz katere je poročevalec. V zadevah, v katerih je predsednik senata poročevalec, predsednik senata zaseda izmenično s sodnikoma vsake od teh sestav glede na vrstni red vpisa zadev, pri čemer se upošteva njihova medsebojna povezanost;
 - v šestem senatu treh sodnikov predsednik senata zaseda zaporedno s sodnikoma iz točke (a), s sodnikoma iz točke (b) in s sodnikoma iz točke (c), odvisno od sestave, iz katere je poročevalec. V zadevah, v katerih je predsednik senata poročevalec, predsednik senata zaseda izmenično s sodnikoma vsake od teh sestav glede na vrstni red vpisa zadev, pri čemer se upošteva njihova medsebojna povezanost.
-

V

(Objave)

SODNI POSTOPKI

SODIŠČE

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 28. februarja 2013 – Inalca SpA – Industria Alimentari Carni, Cremonini SpA proti Evropski komisiji

(Zadeva C-460/09 P) ⁽¹⁾

(Pritožba — Nepogodbena odgovornost Evropske unije — Ugotovitev nepravilnosti pri nadomestilih za izvoz govejega mesa v Jordanijo — Preiskava OLAF — Sporočanje ugotovitev OLAF nacionalnim organom — Zagotovitev jamstev — Zahteva za vračilo s tem povezanih stroškov — Vzročna zveza — Nasprotna pritožba — Zastaralni rok — Začetek)

(2013/C 114/03)

Jezik postopka: italijanščina

Stranke

Pritožniki: Inalca SpA - Industria Alimentari Carni, Cremonini SpA (zastopnika: F. Sciaudone in C. D'Andria, odvetnika)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija (zastopnika: V. Di Bucci in P. Rossi, agenta)

Predmet

Pritožba, vložena zoper sklep Sodišča prve stopnje (šesti senat) z dne 4. septembra 2009 v zadevi Inalca in Cremonini proti Komisiji (T-174/06), s katerim je Sodišče prve stopnje zavrnilo tožbo na podlagi nepogodbene odgovornosti za povrnitev škode, ki je pritožnicama nastala s tem, da so bili italijanski organi obveščeni o poročilih o preiskavi, ki jo je Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF) opravil zoper njiju, da bi preveril zakonitost nekaterih nadomestil za izvoz govejega mesa v Jordanijo.

Izrek

1. Pritožba in nasprotna pritožba se zavrneta.

2. Družbama Inalca SpA – Industria Alimentari Carni in Cremonini SpA se naloži plačilo stroškov v zvezi s pritožbo.

3. Evropski komisiji se naloži plačilo stroškov v zvezi z nasprotno pritožbo.

⁽¹⁾ UL C 24, 30.1.2010.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 28. februarja 2013 – Evropska komisija proti Madžarski

(Zadeva C-473/10) ⁽¹⁾

(Neizpolnitev obveznosti države — Razvoj železnic Skupnosti — Dodeljevanje železniških infrastrukturnih zmogljivosti — Naložitev uporabnin za uporabo železniške infrastrukture — Direktivi 91/440/EGS in 2001/14/ES — Nepopoln prenos)

(2013/C 114/04)

Jezik postopka: madžarščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopniki: H. Støvlbæk, B. Simon in A. Sipos, agenti)

Tožena stranka: Madžarska (zastopniki: M. Fehér, K. Szíjjártó in G. Koós, agenti)

Intervenientki v podporo toženi stranki: Češka republika (zastopniki: M. Smolek, T. Müller in J. Očková, agenti), Republika Poljska (zastopniki: M. Szpunar, B. Majczyna in M. Laszuk, agenti)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti s strani države – Nesprejetje vseh potrebnih zakonov in drugih predpisov za uskladiitev s členom

6(3) in Prilogo II Direktive Sveta 91/440/EGS z dne 29. julija 1991 o razvoju železnic Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 7, zvezek 1, str. 341) in s členi 4(2), (6); 2; 7(3); 11 in 14(2) Direktive 2001/14/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2001 o dodeljevanju železniških infrastrukturnih zmogljivosti, naložitvi uporabnin za uporabo železniške infrastrukture in podeljevanju varnostnega spričevala (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 7, zvezek 5, str. 404) v predpisanem roku.

Izrek

1. Madžarska s tem, da ni v predpisanem roku sprejela vseh zakonov in drugih predpisov, potrebnih za uskladitev s členoma 6(1) in (2) ter 7(3) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2001/14/ES z dne 26. februarja 2001 o dodeljevanju železniških infrastrukturnih zmogljivosti in naložitvi uporabnin za uporabo železniške infrastrukture, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2007/58/ES Evropskega parlamenta in sveta z dne 23. oktobra 2007 ni izpolnila obveznosti iz teh določb.
2. V preostalem se tožba zavrne.
3. Evropska komisija in Madžarska nosita svoje stroške.
4. Češka republika in Republika Poljska nosita svoje stroške.

(¹) UL C 328, 4.12.2010.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 28. februarja 2013 – Evropska komisija proti Kraljevini Španiji

(Zadeva C-483/10) (¹)

(Neizpolnitev obveznosti države — Razvoj železnic Skupnosti — Direktiva 2001/14/ES — Dodeljevanje železniških infrastrukturnih zmogljivosti — Zaračunavanje — Uporabnine — Neodvisnost upravljanja)

(2013/C 114/05)

Jezik postopka: španščina

Stranke

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: H. Støvlbæk in R. Vidal Puig, agenta)

Tožena stranka: Kraljevina Španija (zastopnika: S. Centeno Huerta in B. Plaza Cruz, agenta)

Intervenientki v podporo toženi stranki: Češka republika (zastopniki: M. Smolek, J. Očková in T. Müller, agenti), Francoska republika (zastopnika: G. de Bergues in M. Perrot, agenta)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Kršitve člena 10(7) Direktive Sveta 91/440/EGS z dne 29. julija 1991 o razvoju železnic Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 7, zvezek 1, str. 341) in členov 4(1), 11, 13(2), 14(1) in 30(1) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2001/14/ES z dne 26. februarja 2001 o dodeljevanju železniških infrastrukturnih zmogljivosti, naložitvi uporabnin za uporabo železniške infrastrukture in podeljevanju varnostnega spričevala (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 7, zvezek 5, str. 404) – Uporabnine – Neodvisnost upravljanja

Izrek

1. Kraljevina Španija s tem, da ni sprejela vseh zakonov in drugih predpisov, potrebnih za uskladitev s členi 4(1), 11, 13(2) in 14(1) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2001/14/ES z dne 26. februarja 2001 o dodeljevanju železniških infrastrukturnih zmogljivosti in naložitvi uporabnin za uporabo železniške infrastrukture, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2007/58/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2007, ni izpolnila obveznosti iz teh določb.
2. Kraljevini Španiji se naloži plačilo stroškov.
3. Češka republika in Francoska republika nosita svoje stroške.

(¹) UL C 328, 4.12.2010.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 28. februarja 2013 – Evropska komisija proti Republiki Avstriji

(Zadeva C-555/10) (¹)

(Neizpolnitev obveznosti države — Prevoz — Razvoj železnic Skupnosti — Direktiva 91/440/EGS — Člen 6(3) in Priloga II — Direktiva 2001/14/ES — Člena 4(2) in 14(2) — Upravljevec infrastrukture — Organizacijska neodvisnost in neodvisnost pri odločanju — Holdinška struktura — Nepopoln prenos)

(2013/C 114/06)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopniki: G. Braun, B. Simon, R. Vidal Puig in H. Støvlbæk, agenti)

Tožena stranka: Republika Avstrija (zastopnika: C. Pesendorfer in U. Zechner, agenta)

Intervenientka v podporo toženi stranki: Italijanska republika (zastopnika: G. Palmieri, agent in S. Fiorentino, avvocato dello Stato)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Nesprejetje vseh predpisov, ki so potrebni za uskladitev s členom 6(3) in Prilogo II k Direktivi Sveta 91/440/EGS z dne 29. julija 1991 o razvoju železnice Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 7, zvezek 1, str. 341) ter s členoma 4(2) in 14(2) Direktive 2001/14/ES z dne 26. februarja 2001 o dodeljevanju železniških infrastrukturnih zmogljivosti, naložitvi uporabnin za uporabo železniške infrastrukture in podeljevanju varnostnega spričevala (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 7, zvezek 5, str. 404), v razumnem roku.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Evropski komisiji se naloži plačilo stroškov.
3. Italijanska republika nosi svoje stroške.

(¹) UL C 30, 29.1.2011.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 28. februarja 2013 – Evropska komisija proti Zvezni republiki Nemčiji

(Zadeva C-556/10) (¹)

(Neizpolnitev obveznosti države — Prevoz — Razvoj železnice Skupnosti — Direktiva 91/440/EGS — Člen 6(3) in Priloga II — Direktiva 2001/14/ES — Člena 4(2) in 14(2) — Upravljevec infrastrukture — Organizacijska neodvisnost in neodvisnost pri odločanju — Holdinška struktura — Direktiva 2001/14 — Člena 7(3) in 8(1) — Določitev uporabnin na podlagi neposrednih stroškov — Zaračunavanje — Neposredni stroški — Skupni stroški — Direktiva 2001/14 — Člen 6(2) — Neobstoje ukrepov za spodbujanje znižanja stroškov — Direktiva 91/440 — Člen 10(7) — Direktiva 2001/14 — Člen 30(4) — Regulatorni organ — Pristojnosti)

(2013/C 114/07)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: G. Braun in H. Støvlbæk, agenta)

Tožena stranka: Zvezna republika Nemčija (zastopniki: T. Henze, J. Möller, N. Graf Vitzthum, agenti in R. Van der Hout, odvetnik)

Intervenientki v podporo toženi stranki: Češka republika (zastopniki: M. Smolek, J. Očková in T. Müller, agenti), Italijanska republika (zastopnika: G. Palmieri, agent, in S. Fiorentino, avvocato dello Stato)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Nesprejetje vseh predpisov, potrebnih za uskladitev s členom 6(3) in Priloge II k Direktivi Sveta z dne 29. julija 1991 o razvoju železnice Skupnosti (91/440/EGS) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 7, zvezek 1, str. 341) ter členov 2, 6(2), 7(3), 8(1), 14(2) in 30(4) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2001/14/ES z dne 26. februarja 2001 o dodeljevanju železniških infrastrukturnih zmogljivosti, naložitvi uporabnin za uporabo železniške infrastrukture in podeljevanju varnostnega spričevala (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 7, zvezek 5, str. 404), v predpisanem roku.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Evropski komisiji se naloži plačilo stroškov.
3. Češka republika in Italijanska republika nosita svoje stroške.

(¹) UL C 38, 5.2.2011.

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 26. februarja 2013 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Haparanda tingsrätt – Švedska) – Åklagaren proti Hansu Åkerbergu

(Zadeva C-617/10) (¹)

(Listina Evropske unije o temeljnih pravicah — Področje uporabe — Člen 51 — Izvajanje prava Unije — Kaznovanje ravnanj, ki ogrožajo lastni vir Unije — Člen 50 — Načelo ne bis in idem — Nacionalna ureditev, ki zajema dva ločena postopka, upravnega in kazenskega, za sankcioniranje istega protipravnega ravnanja — Združljivost)

(2013/C 114/08)

Jezik postopka: švedščina

Predložitveno sodišče

Haparanda tingsrätt

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Åklagaren

Tožena stranka: Hans Åkerberg Fransson

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Haparanda tingsrätt – Razlaga členov 6 PEU in 50 Listine o temeljnih pravicah Evropske unije – Nacionalna sodna praksa, ki določa, da mora obstajati jasna podlaga v Evropski konvenciji o varstvu človekovih pravic ali sodni praksi Evropskega sodišča za človekove pravice, za to, da se ne uporabi nacionalnih določb, za katere obstaja sum, da kršijo načelo *ne bis in idem* – Nacionalna ureditev, na podlagi katere je isto dejanje, ki je v nasprotju z davčnim pravom, lahko kaznovano, na eni strani, na upravnem področju z davčno globo in, na drugi strani, na kazenskem področju z zaporno kaznijo – Združljivost nacionalne ureditve, ki določa dva ločena postopka za kaznovanje istega protipravnega ravnanja, z načelom *ne bis in idem*

Izrek

1. Načelo *ne bis in idem* iz člena 50 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah ne nasprotuje temu, da država članica za ista dejanja nespoštovanja obveznosti prijavljanja podatkov v zvezi z DDV zaporedno naloži davčno sankcijo in kazensko sankcijo, če prva sankcija ni kazenskopravna, kar preveri nacionalno sodišče.
2. Pravo Unije ne ureja razmerij med Evropsko konvencijo o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, ki je bila podpisana v Rimu 4. novembra 1950, in pravnimi redi držav članic in tudi ne določa posledic, ki jih mora izpeljati nacionalno sodišče, kadar je podano nasprotje med nacionalnim pravnim pravilom in pravicami, ki jih zagotavlja ta konvencija.

Pravo Unije nasprotuje sodni praksi, ki obveznost nacionalnega sodišča, da ne uporabi nobene določbe, ki je v nasprotju s temeljno pravico, ki jo zagotavlja Listina Evropske unije o temeljnih pravicah, pogojuje s tem, da je to nasprotje jasno razvidno iz besedila Listine ali z njo povezane sodne prakse, saj nacionalnemu sodišču odvzema pristojnosti, da bi celovito, po potrebi ob sodelovanju s Sodiščem, preizkusilo združljivost te določbe s to listino.

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 26. februarja 2013
(predlog za sprejetje predhodne odločbe Bundesgerichtshof – Nemčija) – Air France proti Heinz-Gerke Folkerts, Luz-Tereza Folkerts

(Zadeva C-11/11) ⁽¹⁾

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Zračni promet — Uredba (ES) št. 261/2004 — Člena 6 in 7 — Povezovalni let(i) — Ugotovitev zamude ob prihodu v končni namembni kraj — Zamuda, ki traja tri ure ali več — Pravica potnikov do odškodnine)

(2013/C 114/09)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Bundesgerichtshof

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Air France

Toženi stranki: Heinz-Gerke Folkerts, Luz-Tereza Folkerts

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Bundesgerichtshof – Razlaga členov 6 in 7 Uredbe (ES) št. 261/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o določitvi skupnih pravil glede odškodnine in pomoči potnikom v primerih zavrnitve vkrcanja, odpovedi ali velike zamude letov ter o razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 295/91 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 7, zvezek 1, str. 306) – Medcelinski let, sestavljen iz več delov – Položaj, ko letalo prispe v namembni kraj z deseturno zamudo, čeprav je zamuda pri odhodu letala v mejah, določenih v členu 6(1) Uredbe (ES) št. 261/2004 – Morebitna pravica do odškodnine

Izrek

Člen 7 Uredbe (ES) št. 261/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o določitvi skupnih pravil glede odškodnine in pomoči potnikom v primerih zavrnitve vkrcanja, odpovedi ali zamude letov in razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 295/91 je treba razlagati tako, da je odškodnino na podlagi tega člena treba plačati potniku, čigar vmesni let za zvezo je imel ob odhodu letala zamudo pod mejami, ki so določene v členu 6 te uredbe, vendar je v končni namembni kraj prispel z najmanj triurno zamudo glede na prihod po voznem redu, saj za navedeno odškodnino nista nujna obstoj zamude ob odhodu in torej izpolnjevanje pogojev, ki so določeni v navedenem členu 6.

⁽¹⁾ UL C 72, 5.3.2011.

⁽¹⁾ UL C 95, 26.3.2011.

**Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 21. februarja 2013
(predlog za sprejetje predhodne odločbe Korkein
hallinto-oikeus – Finska) – A Oy**

(Zadeva C-123/11) ⁽¹⁾

(Svoboda ustanavljanja — Člen 49 PDEU — Davčna zakonodaja — Združitev matične družbe s sedežem v državi članici s hčerinsko družbo, ki ima sedež v drugi državi članici — Odbitje izgub s strani matične družbe, pri čemer so izgube nastale pri dejavnostih hčerinske družbe — Izključitev za hčerinske družbe nerezidentke)

(2013/C 114/10)

Jezik postopka: finski

Predložitevno sodišče

Korkein hallinto-oikeus

Stranka v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: A Oy

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Korkein hallinto-oikeus – Razlaga členov 49 PDEU in 54 PDEU – Svoboda ustanavljanja – Nacionalna davčna zakonodaja – Združitev hčerinske družbe, ki je končala svojo dejavnost v eni državi članici, z matično družbo s sedežem v drugi državi članici – Možnost prevzemne družbe, da v državi članici sedeža odbije ugotovljene izgube prevzete družbe, ki izvirajo iz njenih dejavnosti v drugi državi članici

Izrek

- Člena 49 PDEU in 54 PDEU v okoliščinah primera v postopku v glavni stvari ne nasprotujeta nacionalni ureditvi, ki izključuje možnost, da matična družba, ki se združi s hčerinsko družbo, ki ima sedež v drugi državi članici in preneha opravljati svojo dejavnost, odbije svoj obdavčljivi dohodek zaradi izgub, ki so tej hčerinski družbi nastale v davčnih obdobjih pred združitvijo, zato je ta nacionalna uredba dovoljuje takšno možnost, kadar je združitev izvedena s hčerinsko družbo rezidentko. Vendar je takšna nacionalna uredba nezdržljiva s pravom Unije, če matični družbi ne daje možnosti dokazati, da je njena hčerinska družba nerezidentka izčrpala možnosti uveljavljanja teh izgub in da ne obstaja možnost, da bi jih bodisi ona sama bodisi nekdo tretji lahko uveljavljal v državi rezidentstva iz naslova bodočih obdobj.
- Pravila izračuna izgub hčerinske družbe nerezidentke za namen prevzema izgub s strani matične družbe rezidentke pri dejanju,

kakršno je v postopku v glavni stvari, ne smejo pomeniti neenakega obravnavanja glede na pravila izračuna, ki bi se uporabljala, če bi bila združitev izvedena s hčerinsko družbo rezidentko.

⁽¹⁾ UL C 145, 14.5.2011.

**Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 28. februarja 2013
(predlog za sprejetje predhodne odločbe Bundesfinanzhof
– Nemčija) – Manfred Beker, Christa Beker proti Finanzamt
Heilbronn**

(Zadeva C-168/11) ⁽¹⁾

(Prosti pretok kapitala — Davek na dohodek — Dohodki iz kapitala — Konvencija o izogibanju dvojnega obdavčevanja — Dividende, ki jih izplačajo družbe s sedežem v državah članicah in tretjih državah — Določitev najvišjega zneska odbitka davka, odtegnjenega pri viru v tujini, od nacionalne dohodnine — Neupoštevanje osebnih stroškov in stroškov, povezanih z življenjskim slogom — Upravičenost)

(2013/C 114/11)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Bundesfinanzhof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Manfred Beker, Christa Beker

Tožena stranka: Finanzamt Heilbronn

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Bundesfinanzhof – Razlaga člena 56 ES – Nacionalna zakonodaja na področju davka od dohodkov fizičnih oseb (dohodnina), ki omogoča odbitek davkov plačnih v tujini zgolj za del nacionalne dohodnine, ki bremeni dohodke, ustvarjene v tujini – Metoda za določitev tega dela nacionalne dohodnine, ki ima za posledico proporcionalen pripis odbitnih izdatkov in izrednih bremen tudi za dohodke, ustvarjene v tujini, zaradi česar pride do sorazmernega znižanja zgornje meje za odbitek davkov, plačanih v tujini.

Izrek

Člen 63 PDEU je treba razlagati tako, da nasprotuje ureditvi države članice, v skladu s katero se v okviru režima za omejitev dvojnega obdavčevanja davčnim zavezancem, ki so neomejeno zavezani za plačilo davka, kadar v državi izvora tujih dohodkov plačajo davek na te dohodke, ki ustrezajo dohodnini, ki jo odmeri navedena država članica, odbitek navedenega tujega davka od zneska dohodnine v tej državi članici opravi tako, da se znesek davka, ki se v tej državi članici dolguje iz naslova obdavčljivih dohodkov, ki zajemajo dohodke tujega izvora, pomnoži z razmerjem med navedenimi dohodki tujega izvora in vsoto dohodkov, pri čemer se pri tej vsoti ne upoštevajo posebni izdatki in izredna bremena kot stroški, povezani z življenjskim slogom ali osebnimi ali družinskimi okoliščinami.

(¹) UL C 211, 16.7.2011.

**Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 21. februarja 2013
(predlog za sprejetje predhodne odločbe rechtbank van
eerste aanleg te Brussel – Belgija) – RVS
Levensverzekeringen NV proti Belgische Staat**

(Zadeva C-243/11) (¹)

(Življenjsko zavarovanje — Letni davek na zavarovalne posle — Direktiva 2002/83/ES — Člena 1(1)(g) in 50 — Pojem „država članica obveznosti“ — Zavarovalnica s sedežem na Nizozemskem — Zavarovalec, ki je zavarovalno pogodbo sklenil na Nizozemskem, po sklenitvi pogodbe pa je običajno prebivališče prenesel v Belgijo — Svoboda opravljanja storitev)

(2013/C 114/12)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitevno sodišče

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: RVS Levensverzekeringen NV

Tožena stranka: Belgische Staat

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Rechtbank van eerste aanleg te Brussel – Razlaga člena 50 Direktive 2002/83/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. novembra 2002 o življenjskem zavarovanju (UL L 345, str. 1) – Nacionalna ureditev, po kateri so zavarovalniške transakcije obdavčene z letnim davkom, če je nevarnost v Belgiji bodisi zaradi stalnega prebi-

vališča zavarovalca, ki je fizična oseba, bodisi zaradi sedeža zavarovalca, ki je pravna oseba – Zavarovalnica s sedežem na Nizozemskem, ki ni prisotna v Belgiji razen enega od njenih zavarovalcev, ki se je po sklenitvi pogodbe izselil v Belgijo – Kraj obdavčenja – Člena 49 PDEU in 56 PDEU – Omejitve

Izrek

Člen 50 Direktive 2002/83/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. novembra 2002 o življenjskem zavarovanju je treba razlagati tako, da ne nasprotuje temu, da država članica pobira posredni davek na premije za življenjsko zavarovanje, ki jih plačajo zavarovalci, ki so fizične osebe z običajnim prebivališčem v tej državi članici, če so bile zadevne pogodbe o zavarovanju sklenjene v drugi državi članici, v kateri so imeli navedeni zavarovalci na dan sklenitve običajno prebivališče.

(¹) UL C 252, 27.8.2011.

**Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 28. februarja 2013 –
Portugalska republika proti Evropski komisiji**

(Zadeva C-246/11 P) (¹)

(Pritožba — Evropski sklad za regionalni razvoj (ESRR) — Uredba (EGS) št. 2052/88 — Člen 13(3) — Uredba (EGS) št. 4253/88 — Člen 21(1) — Globalna nepovratna sredstva za pomoč lokalnim investicijam na Portugalskem — Znižanje finančne pomoči)

(2013/C 114/13)

Jezik postopka: portugalsčina

Stranki

Pritožnica: Portugalska republika (zastopniki: L. Inez Fernandes, S. Rodrigues in A. Gattini, agenti)

Druška stranka v postopku: Evropska komisija (zastopniki: L. Flynn, A. Steiblytė in P. Guerra e Andrade, agenti)

Predmet

Pritožba zoper sodbo Splošnega sodišča (osmi senat) z dne 3. marca 2011 v zadevi Portugalska proti Komisiji (T-387/07), s katero je Splošno sodišče zavrnilo predlog za razglasitev delne ničnosti Odločbe Komisije C(2007) 3772 z dne 31. julija 2007 o znižanju pomoči Evropskega sklada za regionalni razvoj (ESRR) glede globalnih nepovratnih sredstev za pomoč lokalnim investicijam na Portugalskem, dodeljenih z Odločbo Komisije C(95) 1769 z dne 28. julija 1995.

Izrek

1. Sodba Splošnega sodišča Evropske unije z dne 3. marca 2011 v zadevi Portugalska proti Komisiji (T-387/07) se razveljavi.
2. Odločba Komisije C(2007) 3772 z dne 31. julija 2007 o znižanju pomoči Evropskega sklada za regionalni razvoj (ESRR) glede globalnih nepovratnih sredstev za pomoč lokalnim investicijam na Portugalskem, dodeljenih z Odločbo Komisije C(95) 1769 z dne 28. julija 1995 se razglasi za nično.
3. Evropska komisija nosi stroške postopka na prvi stopnji in pritožbenega postopka.

(¹) UL C 219, 23.7.2011.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 21. februarja 2013 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal Superior de Justicia de Galicia – Španija) – Concepción Salgado González proti Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

(Zadeva C-282/11) (¹)

(Člen 48 PDEU — Socialna varnost delavcev migrantov — Uredbi (EGS) št. 1408/71 in (ES) št. 883/2004 — Starostno zavarovanje in zavarovanje za primer smrti — Posebna pravila uporabe nacionalne zakonodaje o starostnem zavarovanju — Izračun dajatev)

(2013/C 114/14)

Jezik postopka: španščina

Predložitevno sodišče

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Stranke v postopku v glavni stvari

Pritožnica: Concepción Salgado González

Nasprotni stranki: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Tribunal Superior de Justicia de Galicia – Razlaga člena 48 PDEU, člena 3 Priloge VI(D)(4) (zdaj črka G) k Uredbi Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne

14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe, samozaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti (UL L 149, str. 2) ter člena 87(5) in Priloge XI(2)(a) k Uredbi (ES) št. 883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti (UL L 166, str. 1) – Pokojninsko in življenjsko zavarovanje – Poseben postopek za izvajanje nacionalne zakonodaje v zvezi s pokojninskim zavarovanjem – Izračun dajatev – Nacionalna zakonodaja, ki določa višino dajatve na podlagi povprečne osnove za prispevke v referenčnem obdobju petnajstih let.

Izrek

Člen 48 PDEU, člene 3, 46(2)(a) in 47(1)(g) Uredbe Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti v različici, ki je bila spremenjena in posodobljena z Uredbo Sveta (ES) št. 118/97 z dne 2. decembra 1996, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 629/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. aprila 2006, ter Prilogo VI, naslov H, točka 4, k tej uredbi je treba razlagati tako, da nasprotujejo zakonodaji države članice, kakršna je ta v zadevi v glavni stvari, na podlagi katere se teoretični znesek starostne pokojnine samozaposlenega delavca, ki je migrant ali ni, nespremenljivo izračunava na podlagi prispevkov, ki jih je ta delavec plačeval v določenem referenčnem obdobju pred zadnjim prispevkom, plačanim v tej državi, ki se delijo s fiksnim deliteljem, ne da bi lahko bila trajanje tega obdobja ali ta delitelj prilagojena zaradi upoštevanja dejstva, da je zadevni delavec izvrševal svojo pravico do prostega gibanja.

(¹) UL C 269, 10.9.2011.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 21. februarja 2013 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Hof van Cassatie van België – Belgija) – ProRail NV proti Xpedys NV, DB Schenker Rail Nederland NV, Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen NV, FAG Kugelfischer GmbH

(Zadeva C-332/11) (¹)

(Uredba (ES) št. 1206/2001 — Sodelovanje pri pridobivanju dokazov v civilnih ali gospodarskih zadevah — Neposredno pridobivanje dokazov — Določitev izvedenca — Izvedensko delo, opravljeno deloma na ozemlju države članice predložitenega sodišča in deloma na ozemlju druge države članice)

(2013/C 114/15)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitevno sodišče

Hof van Cassatie van België

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: ProRail NV

Tožene stranke: Xpedys NV, DB Schenker Rail Nederland NV, Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen NV, FAG Kugelfischer GmbH

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Hof van Cassatie (Belgija) – Razlaga členov 1 in 17 Uredbe Sveta (ES) št. 1206/2001 z dne 28. maja 2001 o sodelovanju med sodišči držav članic pri pridobivanju dokazov v civilnih ali gospodarskih zadevah (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 4, str. 121) ter člena 33(1) Uredbe Sveta (ES) št. 44/2001 z dne 22. decembra 2000 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah („Uredba Bruselj I“) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 4, str. 42) – Neposredno pridobivanje dokazov s strani sodišča, ki zaproša – Določitev izvedenca in naloge, glede katere sodišče države članice naloži, da jo je treba opraviti deloma na ozemlju te države, deloma pa na ozemlju druge države članice – Vprašanje obvezne uporabe mehanizma iz člena 17 Uredbe št. 1206/2001

Izrek

Člena 1(1)(b) in 17 Uredbe Sveta (ES) št. 1206/2001 z dne 28. maja 2001 o sodelovanju med sodišči držav članic pri pridobivanju dokazov v civilnih ali gospodarskih zadevah je treba razlagati tako, da sodišču države članice, ki želi, da se pridobivanje dokazov z izvedencem opravi na ozemlju druge države članice, tega pridobivanja dokazov ni nujno treba odrediti na podlagi teh določb.

⁽¹⁾ UL C 269, 10.9.2011.

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 26. februarja 2013 (predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Constitucional Madrid – Španija) – kazenski postopek zoper Stefana Mellonija

(Zadeva C-399/11) ⁽¹⁾

(Policijsko in pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah — Evropski nalog za prijetje — Postopki predaje med državami članicami — Odločbe, izdane na podlagi sojenja, na katerem zadevna oseba ni bila osebno navzoča — Izvršitev kazni, izrečene v odsotnosti — Možnost preizkusa sodbe)

(2013/C 114/16)

Jezik postopka: španščina

Predložitevno sodišče

Tribunal Constitucional Madrid

Stranki v postopku v glavni stvari

Kazenski postopek zoper: Stefana Mellonija

Druška stranka: Ministerio Fiscal

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Tribunal Constitucional Madrid – Razlaga člena 4a Okvirnega sklepa Sveta 2002/584/PNZ z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 6, str. 34), kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom 2009/299/PNZ z dne 26. februarja 2009 o spremembi okvirnih sklepov 2002/584/PNZ, 2005/214/PNZ, 2006/783/PNZ, 2008/909/PNZ in 2008/947/PNZ zaradi krepitev procesnih pravic oseb ter spodbujanja uporabe načela vzajemnega priznavanja odločb, izdanih na sojenju v odsotnosti zadevne osebe (UL L 81, str. 24), in členov 47, 48 in 53 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah – Odločbe, izdane v postopku, v katerem zadevna oseba ni bila osebno prisotna – Izvršitev kazni, ki je bila izrečena v odsotnosti – Možnost preizkusa sodbe

Izrek

1. Člen 4a(1) Okvirnega sklepa Sveta z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami (2002/584/PNZ), kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom Sveta 2009/299/PNZ z dne 26. februarja 2009, je treba razlagati tako, da nacionalnim pravosodnim organom v primerih, opredeljenih v tej določbi, prepoveduje pogojevati izvršitev evropskega naloga za prijetje, izdanega za izvršitev kazni, z zahtevo, da je obsodba, izrečena v odsotnosti, lahko predmet preizkusa v odreditveni državi članici.
2. Člen 4a(1) Okvirnega sklepa 2002/584, kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom 2009/299, je skladen z zahtevami, ki izhajajo iz členov 47 in 48(2) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah.
3. Člen 53 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah je treba razlagati tako, da državi članici ne dopušča, da predajo osebe, ki je bila obsodena v odsotnosti, pogojuje s tem, da je obsodba lahko predmet preizkusa v odreditveni državi članici, zato da bi se izognila zoževanju pravice do poštenega sojenja in pravice do obrambe, ki sta zagotovljeni z njeno ustavo.

⁽¹⁾ UL C 290, 1.10.2011.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 28. februarja 2013 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Finanzgericht Baden-Württemberg – Nemčija) – Katja Ettwein proti Finanzamt Konstanz

(Zadeva C-425/11) ⁽¹⁾

(Sporazum med Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na eni strani ter Švicarsko konfederacijo na drugi o prostem gibanju oseb — Enako obravnavanje — Obmejne samozaposlene osebe — Državljan države članice Unije — Dohodki iz dejavnosti, prejeti v tej državi članici — Prenos stalnega prebivališča v Švico — Zavrnitev davčne ugodnosti v tej državi članici zaradi prenosa stalnega prebivališča)

(2013/C 114/17)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Finanzgericht Baden-Württemberg

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Katja Ettwein

Tožena stranka: Finanzamt Konstanz

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Finanzgericht Baden-Württemberg – Razlaga v imenu Skupnosti s Sklepom Sveta in Komisije 2002/309/ES, Euratom z dne 4. aprila 2002 odobrenega Sporazuma med Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na eni strani in Švicarsko konfederacijo na drugi strani o prostem pretoku oseb z dne 21. julija 1999 (posebna izdaja v slovenščini poglavje 11, zvezek 41, str. 407), predvsem členov 1, 2, 11, 16 in 21 ter členov 9, 13 in 15 Priloge I k temu sporazumu – Neposredno obdavčenje obmejnih delavcev – Ureditev države članice, v skladu s katero je sistem „delitve“ („splitting“) pri zakonih dovoljen, če prebivajo v državah članicah Unije ali Evropskega gospodarskega prostora, ne pa, če prebivajo v Švicarski konfederaciji

Izrek

Člen 1(a) Sporazuma med Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na eni strani ter Švicarsko konfederacijo na drugi strani o prostem gibanju oseb, ki je bil podpisan v Luxembourgju 21. junija 1999, ter člene 9(2), 13(1) in 15(2) Priloge I k temu sporazumu je treba razlagati tako, da nasprotujejo ureditvi države članice, ki določa, da se zakoncem, ki sta državljana te države, kjer sta zavezana za plačilo dohodnine od vseh svojih obdavčljivih dohodkov, davčna ugod-

nost skupne obdavčitve, ki temelji na uporabi sistema „splitting“, določenega v tej ureditvi, zavrne samo zato, ker je njuno stalno prebivališče v Švicarski konfederaciji.

⁽¹⁾ UL C 331, 12.11.2011.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 28. februarja 2013 (predlog za sprejetje predhodne odločbe High Court of Ireland – Irska) – Margaret Kenny in drugi proti Minister for Justice, Equality and Law Reform in drugim

(Zadeva C-427/11) ⁽¹⁾

(Člen 141 ES — Direktiva 75/117/EGS — Enako plačilo za moške in ženske — Posredna diskriminacija — Objektivna utemeljitev — Pogoji)

(2013/C 114/18)

Jezik postopka: angleščina

Predložitevno sodišče

High Court of Ireland

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: Margaret Kenny, Patricia Quinn, Nuala Condon, Eileen Norton, Ursula Ennis, Loretta Barrett, Joan Healy, Kathleen Coyne, Sharon Fitzpatrick, Breda Fitzpatrick, Sandra Hennelly, Marian Troy, Antoinette Fitzpatrick, Helena Gatley

Tožene stranke: Minister for Justice, Equality and Law Reform, Minister for Finance, Commissioner of An Garda Síochána

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe - High Court of Ireland – Razlaga člena 157 PDEU in Direktive Sveta 75/117/EGS z dne 10. februarja 1975 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z uporabo načela enakega plačila za moške in ženske (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 1, str. 179) (ki jo je nadomestila Direktiva 2006/54/ES) – Pojem objektivne utemeljitve očitne posredne diskriminacije med delavci in delavkami v javni upravi - Merila

Izrek

Člen 141 ES in Direktivo Sveta 75/117/EGS z dne 10. februarja 1975 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z uporabo načela enakega plačila za moške in ženske je treba razlagati tako, da:

- delavci opravljajo enako delo ali delo, ki mu je mogoče pripisati enako vrednost, če je mogoče ob upoštevanju vseh dejavnikov, kakršni so narava dela, pogoji glede izobrazbe in delovni pogoji, zanje šteti, da so v primerljivem položaju, kar mora presoditi nacionalno sodišče;
- mora delodajalec v okviru posredne diskriminacije pri plačilu objektivno utemeljiti razlike pri plačilu, ugotovljene med delavci, ki menijo, da so diskriminirani, in osebami, s katerimi se primerja;
- se mora delodajalec pri utemeljitvi razlike pri plačilu, ki kaže na diskriminacijo na podlagi spola, sklicevati na osebe, s katerimi se primerja, ki jih je zaradi dejstva, da je njihov položaj opisan z veljavnimi statističnimi podatki, ki se nanašajo na zadostno število posameznikov, ki ne odražajo zgolj naključnih in kratkoročnih pojavov ter ki so na splošno pomembni, nacionalno sodišče pri ugotovitvi navedene razlike upoštevalo, in
- nacionalno sodišče lahko upošteva interes za dobre odnose med delodajalci in delavci kot enega od dejavnikov, ki mu omogočajo presoditi, ali so razlike med plačili obeh skupin delavcev nastale zaradi objektivnih dejavnikov, ki niso povezani z diskriminacijo na podlagi spola in so skladni z načelom sorazmernosti.

⁽¹⁾ UL C 311, 22.10.2011.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 21. februarja 2013
(predlog za sprejetje predhodne odločbe Fővárosi
Törvényszék (prej Fővárosi Bíróság) – Madžarska) – Banif
Plus Bank Zrt proti Csabi Csipai, Viktóri Csipai

(Zadeva C-472/11) ⁽¹⁾

(Direktiva 93/13/EGS — Nedovoljeni pogoji v potrošniških pogodbah — Preizkus nedovoljenosti pogoja po uradni dolžnosti, ki ga opravi nacionalno sodišče — Dolžnost nacionalnega sodišča, ki je po uradni dolžnosti ugotovilo nedovoljenost pogoja, da stranke pozove k predstavitvi stališč, preden sprejme ukrepe v zvezi s to ugotovitvijo — Pogodbeni pogoji, ki jih je treba upoštevati pri preizkusu nedovoljenosti)

(2013/C 114/19)

Jezik postopka: madžarščina

Predložitveno sodišče

Fővárosi Törvényszék (prej Fővárosi Bíróság)

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Banif Plus Bank Zrt

Toženi stranki: Csaba Csipai, Viktória Csipai

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Fővárosi Bíróság – Razlaga člena 7(1) Direktive Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 2, str. 288) – Nacionalna zakonodaja, v skladu s katero je omejena pristojnost nacionalnega sodišča glede preverjanja nedovoljenosti tako imenovanih vnaprej oblikovanih tipskih pogodb, če stranke niso izrecno zahtevale ugotovitve nedovoljenosti – Možnost nacionalnega sodišča, ki je ugotovilo nedovoljenost splošnega pogodbenega pogoja pogodbe, ki mu je predložena, da stranke pozove, čeprav glede tega ni predlogov strank, da se izrečeta o tem pogodbenem pogoju, da bi lahko preverilo, ali je pogodba iz tega razloga nična

Izrek

1. Člena 6(1) in 7(1) Direktive Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah je treba razlagati tako, da lahko nacionalno sodišče, ki po uradni dolžnosti ugotovi nedovoljenost pogoja, sprejme vse ukrepe, ki izhajajo iz te ugotovitve, ne da bi moral potrošnik, ki je bil obveščen o svojih pravicah, predlagati, da se navedeni pogoj razglasi za ničen. Vendar načelo kontradiktornosti na splošno zahteva, da nacionalno sodišče, ki je po uradni dolžnosti ugotovilo neveljavnost pogodbenega pogoja, o tem obvesti stranke v postopku in jih pozove, da o tem kontradiktorno razpravljajo na način, ki ga za to določajo nacionalna postopkovna pravila.
2. Nacionalno sodišče mora pri presoji morebitne nedovoljenosti pogodbenega pogoja, na katerem temelji zahtevek, o katerem odloča, upoštevati vse preostale pogodbene pogoje.

⁽¹⁾ UL C 370, 17.12.2012.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 28. februarja 2013
(predlog za sprejetje predhodne odločbe Finanzgericht
Rheinland-Pfalz – Nemčija) – Helga Petersen in Peter
Petersen proti Finanzamt Ludwigshafen

(Zadeva C-544/11) ⁽¹⁾

*(Svoboda opravljanja storitev — Prosto gibanje delavcev —
Ureditev države članice, ki omogoča davčno oprostitve za
dohodke od dela, opravljenega v okviru razvojne pomoči v
drugi državi — Pogoji — Sedež delodajalca na nacionalnem
ozemlju — Zavrnitev, če ima delodajalec sedež v drugi državi
članici)*

(2013/C 114/20)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Finanzgericht Rheinland-Pfalz

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: Helga Petersen, Peter Petersen

Tožena stranka: Finanzamt Ludwigshafen

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Finanzgericht Rhein-
land-Pfalz – Razlaga člena 56 PDEU – Omejitve svobode opra-
vljanja storitev v Uniji – Ureditev države članice, ki omogoča
davčno oprostitve za dohodke od dela, opravljenega v tujini v
okviru razvojne pomoči – Omejitev te oprostitve na primere, ko
ima delodajalec sedež na nacionalnem ozemlju

Izrek

Člen 45 PDEU je treba razlagati tako, da nasprotuje nacionalni
ureditvi države članice, v skladu s katero so dohodki iz zaposlitve, ki
jih prejme neomejeno zavezani dohodninski zavezanec, rezident te
države članice, oproščeni dohodnine, če ima delodajalec sedež v tej
državi članici, niso pa oproščeni dohodnine, če ima sedež v drugi državi
članici.

⁽¹⁾ UL C 25, 28.1.2012.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 21. februarja 2013
(predlog za sprejetje predhodne odločbe Juzgado de
lo Mercantil de Alicante – Španija) – Fédération
Cynologique Internationale proti Federación Canina
Internacional de Perros de Pura Raza

(Zadeva C-561/11) ⁽¹⁾

*(Znamke Skupnosti — Uredba (ES) št. 207/2009 — Člen
9(1) — Pojem „tretje osebe“ — Imetnik poznejše znamke
Skupnosti)*

(2013/C 114/21)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Juzgado de lo Mercantil de Alicante

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Fédération Cynologique Internationale

Tožena stranka: Federación Canina Internacional de Perros de
Pura Raza

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Juzgado de lo
Mercantil de Alicante – Razlaga Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009
z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (Kodi-
ficirano besedilo) (UL L 78, p. 1) – Kršitev ali grožnja kršitve
znamke Skupnosti – Izključna pravica, ki jo daje znamka Skup-
nosti – Pojem tretja oseba.

Izrek

Člen 9(1) Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009
o blagovni znamki Skupnosti je treba razlagati tako, da se izključna
pravica imetnika znamke Skupnosti, da lahko vsaki tretji osebi
prepreči, da v gospodarskem prometu uporablja znak, ki je enak ali
podoben njegovi znamki, nanaša tudi na tretjo osebo, ki je imetnica
poznejše znamke Skupnosti, ne da bi morala biti prej razglašena
ničnost te poznejše znamke.

⁽¹⁾ UL C 25, 28.1.2012.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 21. februarja 2013 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal du travail de Bruxelles – Belgija) – Patricia Dumont de Chassart proti Office national d'allocations familiales pour travailleurs salariés (ONAFTS)

(Zadeva C-619/11) ⁽¹⁾

(Socialna varnost — Uredba (EGS) št. 1408/71 — Členi 72, 78(2)(b) in 79(1)(a) — Družinske dajatve za sirote — Seštevanje zavarovalnih dob in dob zaposlitve — Dobe, ki jih je preživel roditev dopolnil v drugi državi članici — Neupoštevanje)

(2013/C 114/22)

Jezik postopka: francoščina

Predložitev sodišče

Tribunal du travail de Bruxelles

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Patricia Dumont de Chassart

Tožena stranka: Office national d'allocations familiales pour travailleurs salariés (ONAFTS)

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Tribunal du travail de Bruxelles – Razlaga členov 17 ES, 39 ES in 43 ES ter členov 72 in 79(1) Uredbe Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe, samozaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 1, str. 35) – Dajatve za sirote, ki jih krije država stalnega prebivališča – Dopustnost, z vidika načel enakega obravnavanja in prepovedi diskriminacije, določbe prava Skupnosti, ki pravico do dajatev pogojuje z dopolnitvijo določenih zavarovalnih dob s strani pokojnega roditelja, pri čemer izključuje preživelega roditelja – Ugodnejša nacionalna ureditev, ki tudi za preživelega roditelja omogoča uporabo pravil o seštevanju zavarovalnih dob – Manj ugodna obravnava delavcev, preživelih roditeljev, ki so izvrševali pravico do prostega gibanja – Diskriminacija.

Izrek

Člene 72, 78(2)(b) in 79(1), drugi pododstavek, točka (a), Uredbe Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe, samozaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti, v različici, ki je bila spremenjena in posodobljena z Uredbo Sveta (ES) št. 118/97 z dne 2. decembra 1996, kakor je bila spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 1399/1999 z dne 29. aprila 1999, je treba razlagati tako, da kadar

nacionalna ureditev neke države članice določa, da lahko pravica do dajatev za sirote temelji tako na položaju pokojnega kot tudi na položaju preživelega roditelja, če imata status zaposlene ali samozaposlene osebe, te določbe zahtevajo, da se za seštevanje dob, potrebnih za pridobitev pravice do dajatev v tej državi članici, upoštevajo zavarovalne dobe in dobe zaposlitve, ki jih je preživel roditev dopolnil v drugi državi članici. V zvezi s tem je brez pomena, da preživel roditev v referenčnem obdobju, določenem za pridobitev te pravice po nacionalni ureditvi, ne more uveljavljati nobene zavarovalne dobe ali dobe zaposlitve v prvi državi članici.

⁽¹⁾ UL C 49, 18.2.2012.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 21. februarja 2013 – Seven for all mankind LLC proti Seven SpA – Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

(Zadeva C-655/11 P) ⁽¹⁾

(Pritožba — Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prejšnja besedna znamka — Element „SEVEN“ — Podobnost znakov — Verjetnost zmede — Relativni razlog za zavrnitev)

(2013/C 114/23)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnica: Seven for all mankind LLC (zastopnika: A. Gautier-Sauvagnac in B. Guimberteau, odvetnika)

Drugi stranki v postopku: Seven SpA (zastopnik: L. Trevisan, odvetnik), Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: J. Crespo Carrillo, agent)

Predmet

Pritožba, vložena zoper sodbo Splošnega sodišča (šesti senat) z dne 6. oktobra 2001 v zadevi SEVEN proti UUNT - SEVEN FOR ALL MANKIND (SEVEN FOR ALL MANKIND) (T-176/10), s katero je Splošno sodišče razveljavilo odločbo R 1514/2008-2 drugega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (UUNT) z dne 28. januarja 2010 o zavrnitvi pritožbe zoper odločbo o razveljavitvi odločbe oddelka za ugovore, s katero je bil delno zavrnjen ugovor, ki ga je imetnik figurativnih znamk

Skupnosti in mednarodne figurativne znamke, ki vsebujejo besedni element „Seven“, vložil za proizvode iz razredov 3, 9, 12, 14, 15, 16, 18, 20, 25 in 28 zoper registracijo besedne znamke „SEVEN FOR ALL MANKIND“, za proizvode iz razredov 14 in 18 – Razlaga in uporaba člena 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009 – Dejavniki, ki jih je treba upoštevati pri presoji podobnosti znakov

Izrek

1. *Le pourvoi est rejeté. Pritožba se zavrne.*
2. *Seven for all mankind LLC est condamnée à supporter, outre ses propres dépens, les dépens exposés par Seven SpA. Družba Seven for all mankind LLC poleg lastnih stroškov naloži plačilo stroškov, ki jih je priglasila družba Seven SpA.*
3. *L'Office de l'harmonisation dans le marché intérieur (marques, dessins et modèles) (OHMI) supporte ses propres dépens. Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) nosi svoje stroške.*

⁽¹⁾ UL C 65, 3.3.2012.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 28. februarja 2013 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal da Relação de Lisboa – Portugalska) – Ordem dos Técnicos Oficiais de Contas proti Autoridade da Concorrência

(Zadeva C-1/12) ⁽¹⁾

(Zbornica pooblaščenih računovodij — Ureditev sistema obveznega usposabljanja pooblaščenih računovodij — Člen 101 PDEU — Združenje podjetij — Omejitev konkurence — Utemeljitev — Člen 106(2) PDEU)

(2013/C 114/24)

Jezik postopka: portugalsčina

Predložitev sodišče

Tribunal da Relação de Lisboa

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica: Ordem dos Técnicos Oficiais de Contas

Nasprotna stranka v pritožbenem postopku: Autoridade da Concorrência

Predmet

Formation exclusivement dispensée par l'Ordre - Liberté d'établissement et libre prestation de services.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Tribunal da Relação de Lisboa – Razlaga členov 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 101 in 102 PDEU – Pojem podjetniškega združenja – Zbornica pooblaščenih računovodij – Vzpostavitev sistema obveznega poklicnega usposabljanja za člane zbornice – Usposabljanje, ki ga izvaja izključno zbornica – Svoboda ustanavljanja in opravljanja storitev

Izrek

1. Uredbo, kot je uredba o pridobivanju kreditnih točk (Regulamento da Formação de Créditos), ki jo je sprejela poklicna zbornica, kot je Ordem dos Técnicos Oficiais de Contas (zbornica pooblaščenih računovodij), je treba šteti za sklep podjetniškega združenja v smislu člena 101(1) PDEU.

Zaradi okoliščine, da je poklicna zbornica, kot je Ordem dos Técnicos Oficiais de Contas, zakonsko zavezana vzpostaviti sistem obveznega usposabljanja, namenjenega njenim članom, pravila, ki jih je sprejela ta poklicna zbornica, niso izvzeta s področja uporabe člena 101 PDEU, saj so pripisana izključno tej zbornici.

Okoliščina, da ta pravila nimajo neposrednega učinka na gospodarsko dejavnost članov zadevne poklicne zbornice, ne vpliva na uporabo člena 101 PDEU, saj se kršitev, očitana isti poklicni zbornici, nanaša na trg, na katerem ta sama opravlja gospodarsko dejavnost.

2. Uredba, s katero je vzpostavljen sistem obveznega usposabljanja pooblaščenih računovodij, da bi se zagotovila kakovost storitev, ki jih ti opravljajo, kot je uredba o pridobivanju kreditnih točk, ki jo je sprejela poklicna zbornica, kakršna je Ordem dos Técnicos Oficiais de Contas, pomeni omejitev konkurence, ki je prepovedana na podlagi člena 101 PDEU, če izključuje, kar mora preveriti predložitevno sodišče, konkurenco na precejšnjem delu upoštevne trga v korist te poklicne zbornice in na drugem delu tega trga določa diskriminatorne pogoje v škodo konkurentov navedene poklicne zbornice.

⁽¹⁾ UL C 89, 24.3.2012.

Sodba Sodišča (peti senat) z dne 21. februarja 2013 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Nejvyšší správní soud – Češka republika) – Město Žamberk proti Finanční ředitelství v Hradci Králové, postala Odvolací finanční ředitelství

(Zadeva C-18/12) ⁽¹⁾

(Obdavčenje — DDV — Direktiva 2006/112/ES — Člen 132(1)(m) — Oprostitve — Storitve, ki so tesno povezane s športom ali telesno vzgojo — Neorganizirano in nesistematično ukvarjanje s športom — Mestno kopališče)

(2013/C 114/25)

Jezik postopka: češčina

Predložitevno sodišče

Nejvyšší správní soud

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Město Žamberk

Tožena stranka: Finanční ředitelství v Hradci Králové, postala Odvolací finanční ředitelství

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Nejvyšší správní soud – Razlaga člena 132(1)(m) Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, str. 1) – Oprostitve – Opravljanje storitev, tesno povezanih s športom ali telesno vzgojo – Občasno in neredno izvajanje rekreativnih športnih dejavnosti v kopališkem kompleksu (kopališče), ki ga upravlja mesto in je opremljeno za te dejavnosti

Izrek

1. Člen 132(1)(m) Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost je treba razlagati tako, da je mogoče neorganizirane in nesistematične športne dejavnosti, ki niso namenjene sodelovanju na športnih tekmovanjih, opredeliti kot ukvarjanje s športom v smislu te določbe.
2. Člen 132(1)(m) Direktive 2006/112 je treba razlagati tako, da lahko dostop do kopališča, kjer obiskovalcem niso na voljo samo naprave za izvajanje športnih dejavnosti, temveč so jim na voljo tudi druge vrste dejavnosti za zabavo ali rekreacijo, pomeni opravljanje storitev, ki so tesno povezane s športom. Predložitevno

sodišče mora ob upoštevanju elementov razlage, ki jih v tej sodbi poda Sodišče, in posebnih okoliščin postopka v glavni stvari ugotoviti, ali je v tej zadevi tako.

⁽¹⁾ UL C 98, 31.3.2012.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 21. februarja 2013 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Ankenævnet for Uddannelsesstøtten – Danska) – LN proti Styrelsen for Videregående Uddannelser og Uddannelsesstøtte

(Zadeva C-46/12) ⁽¹⁾

(Državljanstvo Unije — Prosto gibanje delavcev — Načelo enakega obravnavanja — Člen 45(2) PDEU — Uredba (EGS) št. 1612/68 — Člen 7(2) — Direktiva 2004/38/ES — Člen 24(1) in (2) — Izjema od načela enakega obravnavanja glede pomoči za vzdrževanje med študijem v obliki štipendij za študij ali posojil za študij — Državljan Unije, ki je študent v državi članici gostiteljici — Zaposlitev pred začetkom študija in po njem — Glavni namen osebe, ko vstopi na ozemlje države članice gostiteljice — Vpliv na njen status delavca in na njeno pravico do štipendije za študij)

(2013/C 114/26)

Jezik postopka: danščina

Predložitevno sodišče

Ankenævnet for Uddannelsesstøtten

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: LN

Tožena stranka: Styrelsen for Videregående Uddannelser og Uddannelsesstøtte

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Ankenævnet for Uddannelsesstøtten – Razlaga člena 7(1)(c) v povezavi s členom 24(2) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2004/38/ES z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, ki spreminja Uredbo (EGS) št. 1612/68 in razveljavlja Direktive 64/221/EGS, 68/360/EGS, 72/194/EGS, 73/148/EGS, 75/34/EGS, 75/35/EGS, 90/364/EGS, 90/365/EGS in 93/96/EEC (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5,

zvezek 5, str. 46) – Enako obravnavanje državljanov Unije – Zakonodajna država članice, ki določa možnost za državljanke Unije, da dobijo pomoč za izobraževanje, če so delavci ali samozaposlene osebe v tej državi članici – Zavrnitev prošnje za pomoč, ki jo je vložil državljan Unije, ki je bil delavec v tej državi članici gostiteljici, če je bil glavni namen njegovega prihoda v to državo članico, da študira

Izrek

Člena 7(1)(c) in 24(2) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2004/38/ES z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, ki spreminja Uredbo (EGS) št. 1612/68 in razveljavlja Direktive 64/221/EGS, 68/360/EGS, 72/194/EGS, 73/148/EGS, 75/34/EGS, 75/35/EGS, 90/364/EGS, 90/365/EGS in 93/96/EEC je treba razlagati tako, da državljanu Unije, ki študira v državi članici gostiteljici in je sočasno dejansko in učinkovito zaposlen ter ima status „delavca“ v smislu člena 45 PDEU, ni mogoče zavrniti pomoči za vzdrževanje med študijem, do katere so upravičeni državljani te države članice. Predložitev tožbe stranke v postopku v glavni stvari dovolj obsežna, da lahko ta stranka pridobi navedeni status. Okoliščina, da je zadevna oseba vstopila na ozemlje države članice gostiteljice predvsem zato, da študira, ni upoštevana pri odločanju o tem, ali ima ta oseba status „delavca“ v smislu člena 45 PDEU in ali je torej v skladu s členom 7(2) Uredbe Sveta št. 1612/68 (EGS) z dne 15. oktobra 1968 o prostem gibanju delavcev v Skupnosti upravičena do teh pomoči pod enakimi pogoji kot državljan države članice gostiteljice.

(¹) UL C 109, 14.4.2012.

Sodba Sodišča (deseti senat) z dne 7. februarja 2013
(predlog za sprejetje predhodne odločbe Najvyšší súd Slovenskej republiky – Slovaška) – Protimonopolný úrad Slovenskej republiky proti Slovenská sporiteľňa, a.s.

(Zadeva C-68/12) (¹)

(Pojem omejevalnega sporazuma — Sporazum, sklenjen med več bankami — Konkurenčno podjetje, ki domnevno nezakonito posluje na zadevnem trgu — Vpliv — Neobstoj)

(2013/C 114/27)

Jezik postopka: slovaščina

Predložitev sodišče

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Protimonopolný úrad Slovenskej republiky

Tožena stranka: Slovenská sporiteľňa, a.s.

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Najvyšší súd Slovenskej republiky – Razlaga člena 101(1) in (3) PDEU – Pojem omejevalnega sporazuma – Sporazum, ki ga je sklenilo več bank, o razdrtju in nesklentvi novih pogodb o tekočih računih s konkurenčnim podjetjem s sedežem na ozemlju druge države članice – Vpliv okoliščine, da je konkurenčno podjetje na zadevnem trgu delovalo nezakonito, ki ni bila navedena v času sklenitve sporazuma, na opredelitev nezakonitega omejevalnega sporazuma

Izrek

- Člen 101 PDEU je treba razlagati tako, da okoliščina, da je podjetje, ki ga prizadene omejevalni sporazum, katerega cilj je omejiti konkurenco, domnevno nezakonito poslovalo na zadevnem trgu takrat, ko je bil ta omejevalni sporazum sklenjen, ne vpliva na vprašanje, ali ta sporazum pomeni kršitev te določbe.
- Člen 101(1) PDEU je treba razlagati tako, da za ugotovitev obstoja sporazuma, ki omejuje konkurenco, ni treba dokazati osebnega ravnanja statutarne zastopnika podjetja ali obstoja posebnega soglasja, s katerim je ta zastopnik z mandatom dovolil ravnanje svojega uslužbenca, ki je sodeloval na protikonkurenčnem sestanku.
- Člen 101(3) PDEU je treba razlagati tako, da se za sporazum, prepovedan s členom 101(1) PDEU, lahko uporablja samo, če je podjetje, ki se sklicuje na to določbo, dokazalo, da so izpolnjeni štirje kumulativni pogoji, ki jih ta člen določa.

(¹) UL C 165, 9.6.2012.

Sodba Sodišča (osmi senat) z dne 21. februarja 2013
(predlog za sprejetje predhodne odločbe Curtea de Apel
Alba Iulia – Romunija) – SC Mora IPR SRL proti Direcția
Generală a Finanțelor Publice Sibiu, Direcția Județeană
pentru Accize și Operațiuni Vamale Sibiu

(Zadeva C-79/12) ⁽¹⁾

(Fiscalité — TVA — Direktiva 2006/112/ES — Člen 211 —
Odloženo plačilo DDV ob uvozu)

(2013/C 114/28)

Jezik postopka: romunščina

Predložitevno sodišče

Curtea de Apel Alba Iulia

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: SC Mora IPR SRL

Toženi stranki: Direcția Generală a Finanțelor Publice Sibiu,
Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Sibiu

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Curtea de Apel Alba Iulia – Razlaga člena 211 Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, str. 1, popravek UL 2007 L 335, str. 60) – Razlaga členov 26(2), 28, 30 in 107 PDEU – Pravica držav članic, daodobrijo odlog plačila DDV ob uvozu – Dopustnost nacionalne zakonodaje, ki nalaga pogoj pridobitve potrdila o odlogu plačila, ki z Direktivo ni določen – Poznejše zakonske spremembe, na podlagi katerih so bili plačila DDV ob uvozu oproščeni le nekateri davčni zavezanci – Diskriminacija – Kršitev prepovedi carin ob uvozu

Izrek

Člen 211 Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost je treba razlagati tako, da ne nasprotuje uporabi zakonodaje države članice, kakršna je v postopku v glavni stvari, ki odloženo plačilo davka na dodano vrednost, ki se dolguje za uvoženo blago, pogojuje s pridobitvijo potrdila, ki ga ta direktiva ne določa, če pogoji pridobitve takega potrdila spoštujejo načelo davčne nevtralnosti, kar pa mora preveriti predložitevno sodišče.

⁽¹⁾ UL C 126, 28.4.2012.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 21. februarja 2013
(predlog za sprejetje predhodne odločbe Bundesfinanzhof
– Nemčija) – Finanzamt Köln-Nord proti Wolfram
Beckerju

(Zadeva C-104/12) ⁽¹⁾

(Šesta direktiva o DDV — Člen 17(2)(a) — Pravica do odbitka vstopnega davka — Nujnost obstoja neposredne in takojšnje povezave med vstopno in izstopno obdavčljivo transakcijo — Merilo za določitev te povezave — Odvetniške storitve, opravljene v okviru kazenskega postopka v zvezi z osebno odgovornostjo za korupcijo, začetega proti osebi, ki je poslovodja in največji lastnik družbe z omejeno odgovornostjo)

(2013/C 114/29)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Bundesfinanzhof

Stranki v postopku v glavni stvari

Vlagateljica zahteve za revizijo: Finanzamt Köln-Nord

Druška stranka: Wolfram Becker

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Bundesfinanzhof – Razlaga členov 17(2)(a) in 22(2)(b) Direktive 77/388/EGS: Šeste direktive Sveta z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 9, zvezek 1, str. 23) – Nastanek in obseg pravice do odbitka – Nujnost neposredne in takojšnje zveze med gospodarsko dejavnostjo davčnega zavezanca in opravljeno storitvijo – Odvetniške storitve, opravljene v okviru kazenskega postopka v zvezi s korupcijo, začetega proti osebi, ki je poslovodja in največji lastnik družbe z omejeno odgovornostjo

Izrek

Obstoj neposredne in takojšnje zveze med določeno transakcijo in celotno dejavnostjo davčnega zavezanca za ugotovitev, ali je ta zavezanec blago in storitve uporabil „za namene [svojih] obdavčljivih transakcij“ v smislu člena 17(2)(a) Šeste direktive Sveta z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (77/388/EGS), kakor je bila spremenjen z Direktivo Sveta 2001/115/ES z dne 20. decembra 2001, je odvisen od objektivne vsebine blaga ali storitve, ki jo je prejel davčni zavezanec.

V obravnavanem primeru opravljanje odvetniških storitev, namen katerih je preprečiti kazensko obsodbo fizičnih oseb, ki so poslovodje podjetja, ki je davčni zavezanec, temu podjetju ne daje pravice, da davek na dodano vrednost na te storitve odbije kot vstopni davek.

⁽¹⁾ UL C 138, 12.5.2012.

Sodba Sodišča (peti senat) z dne 21. februarja 2013 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Consiglio di Stato – Italija) – Ministero per i beni e le attività culturali in drugi proti Ordine degli Ingegneri di Verona e Provincia in drugim

(Zadeva C-111/12) ⁽¹⁾

(Direktiva 85/384/EGS — Vzajemno priznavanje dokazil o formalnih kvalifikacijah v arhitekturi — Člena 10 in 11(g) — Nacionalna zakonodaja, ki priznava enakovrednost nazivov „arhitekt“ in „gradbeni inženir“, vendar določena dela na objektih umetniškega pomena pridržuje samo arhitektom — Načelo enakega obravnavanja — Povsem notranji položaj v državi članici)

(2013/C 114/30)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitevno sodišče

Consiglio di Stato

Stranke v postopku v glavni stvari

Pritožniki: Ministero per i beni e le attività culturali, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Venezia, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Padova, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Treviso, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Vicenza, Ordine degli Ingegneri di Verona e Provincia, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Rovigo, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Belluno

Nasprotne stranke: Ordine degli Ingegneri di Verona e Provincia, Consiglio Nazionale degli Ingegneri, Consiglio Nazionale degli Architetti, Pianificatori, Paesaggisti e Conservatori, Ordine degli Architetti Pianificatori Paesaggisti e Conservatori della Provincia di Verona, Alessandro Mosconi, Comune di S. Martino Buon Albergo (VR), Istituzione di Ricovero e di Educazione di Venezia (IRE), Ordine degli Architetti della Provincia di Venezia

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Consiglio di Stato – Razlaga členov 10 in 11 Direktive Sveta z dne 10. junija 1985

o vzajemnem priznavanju diplom, spričeval in drugih dokazil o formalnih kvalifikacijah v arhitekturi, skupaj z ukrepi za učinkovito uresničevanje pravice do ustanavljanja podjetij in svobode opravljanja storitev (85/384/EGS) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 6, zvezek 1, str. 118) – Vzajemno priznavanje diplom na področju arhitekture – Nacionalna zakonodaja, ki samo arhitektom dovoljuje opravljanje del na objektih, ki spadajo v okvir zgodovinske in kulturne dediščine – Posamično preverjanje usposobljenosti imetnikov diplom arhitekturne in inženirske smeri, pridobljenih v drugih državah članicah, za opravljanje teh del

Izrek

Člena 10 in 11 Direktive Sveta z dne 10. junija 1985 o vzajemnem priznavanju diplom, spričeval in drugih dokazil o formalnih kvalifikacijah v arhitekturi, skupaj z ukrepi za učinkovito uresničevanje pravice do ustanavljanja podjetij in svobode opravljanja storitev (85/384/EGS) je treba razlagati tako, da nasprotujeta nacionalni ureditvi, ki določa, da osebe, ki jim je dokazilo o formalni kvalifikaciji izdala država članica, ki ni država članica gostiteljica, na podlagi katerega lahko opravljajo dejavnosti na arhitekturnem področju in ki je izrecno navedeno v členu 11, v tej zadnji državi ne smejo opravljati dejavnosti v zvezi z objekti umetniškega pomena, razen če pri posebnem preverjanju poklicne usposobljenosti, če je to potrebno, izkažejo, da izpolnjujejo posebne zahteve s področja kulturnih objektov.

⁽¹⁾ UL C 151, 26.5.2012.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 28. februarja 2013 – Ellinika Nafpigeia AE proti Evropski komisiji

(Zadeva C-246/12 P) ⁽¹⁾

(Pritožba — Državne pomoči — Ladjedelnštvo — Sklep, s katerim so bile pomoči razglašene za nezdržljive s skupnim trgom — Zaščita bistvenih interesov nacionalne varnosti — Konkurenčni pogoji na notranjem trgu)

(2013/C 114/31)

Jezik postopka: grščina

Stranki

Pritožnica: Ellinika Nafpigeia AE (zastopnika: I. Drosos in V. Karagiannis, odvetnika)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija (zastopnika: C. Urraca Caviedes in M. Konstantinidis, agenta)

Predmet

Pritožba zoper sodbo Splošnega sodišča (sedmi senat) z dne 15. marca 2012 v zadevi Ellinika Nafpigeia proti Komisiji (T-391/08) s katero je bila zavrnjena tožba za razglasitev ničnosti dela sklepa Komisije C(2008) 3118 final z dne 2. julija 2008, s katero so bile za nezdružljive s skupnim trgom razglašene pomoči, ki so jih grški organi dodelili v korist Ellinika Nafpigeia (Hellenic Shipyards „HSY“), v okviru sprememb prvotnega investicijskega načrta v zvezi z prestrukturiranjem ladjedelnice [državna pomoč C 16/2004 (ex NN29/2004, CP 71/2002 in CP 133/2005)]

Izrek

1. Pritožba se zavrne.
2. Družbi Ellinika Nafpigeia AE se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 200, 7.7.2012.

Pritožba, ki jo je H-Holding AG vložila 14. maja 2012 zoper sklep Splošnega sodišča (šesti senat) z dne 2. marca 2012 v zadevi T-594/11, H-Holding AG proti Evropski komisiji

(Zadeva C-235/12 P)

(2013/C 114/32)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Pritožnica: H-Holding AG (zastopnik: R. Závodný, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Sodišče Evropske unije (sedmi senat) je s sklepom z dne 28. februarja 2013 zavrnilo pritožbo in odredilo, da pritožnica nosi lastne stroške.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Kúria (Madžarska) 5. decembra 2012 – BDV Hungary Trading Kft., v prostovoljni likvidaciji proti Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága

(Zadeva C-563/12)

(2013/C 114/33)

Jezik postopka: madžarščina

Predložitevno sodišče

Kúria

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka in nasprotna stranka v postopku s kasacijsko pritožbo: BDV Hungary Trading Kft., v prostovoljni likvidaciji

Tožena stranka in vlagateljica kasacijske pritožbe: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je mogoče člen 15 Šeste direktive Sveta z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (77/388/EGS) (¹) (v nadaljevanju: prej veljavna direktiva o DDV) in člen 146 Direktive Sveta 2006/112/ES (²) z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (v nadaljevanju: nova direktiva o DDV) razlagati tako, da mora biti prevoz blaga, namenjenega za izvoz, z ozemlja Skupnosti opravljen v določenem roku, zato da se lahko opredeli za oproščeno dobavo pri izvozu?
2. Ali so pri odgovoru na prvo vprašanje upoštevne mednarodne trgovinske klavzule; to, da so prodajalec, kupec ali prevoznik ravnali v dobri ali slabi veri ter z ustrezno skrbnostjo ali morebiti krivdno; rok za obračun; ali dejstvo, da se prevoz blaga dejansko opravi zunaj roka, vendar znotraj prekluzivnega roka za obračun davka?
3. Ali je to, da ureditev države članice določa dodatne zahteve glede na določene v direktivah in kot pogoj za obravnavo izvoza kot oproščenega določa objektivne in kumulativne zahteve, ki niso navedene v teh dveh direktivah, združljivo z načeli davčne nevtralnosti, pravne varnosti in sorazmernosti?
4. Ali je mogoče člen 15 prej veljavne direktive o DDV ter člena 131 in 273 nove direktive o DDV razlagati tako, da lahko država članica zaradi preprečevanja davčnih utaj, izogibanja in zlorab ter pravilnega obračunavanja in pobiranja DDV oproščeni izvoz pogoji z zahtevami, kot so določene v členu 11(1) zakona št. LXXIV iz leta 1992 o davku na dodano vrednost in členu 98(1) zakona št. CXXXVII iz leta 2007 o davku na dodano vrednost?
5. Ali je to, da davčni organ zaradi neizpolnjevanja zahtev, ki jih ni v členih 15 in 146 direktiv, spremeni opredelitev

oproščenega izvoza in od davčnega zavezanca zahteva plačilo davka, skladno s temeljnimi načeli prava Unije in določbami direktiv? Če je odgovor pritrdilen, v kakšnih okoliščinah je to mogoče?

⁽¹⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 9, zvezek 1, str. 23.

⁽²⁾ UL L 347, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 31. decembra 2012 vložilo Debreceni Munkaügyi Bíróság (Madžarska) – József Dutka proti Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal

(Zadeva C-614/12)

(2013/C 114/34)

Jezik postopka: madžarščina

Predložitevno sodišče

Debreceni Munkaügyi Bíróság

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: József Dutka

Tožena stranka: Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba ob upoštevanju člena 6 PEU in člena 30 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah šteti, da se uporablja pravo Unije v smislu člena 51(1) Listine, kadar v skladu z notranjim pravom delovnopravno razmerje preneha samodejno ali na podlagi odločbe?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen, ali je treba člen 30 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah razlagati, kot da ujava prepoved neupravičene odpustitve ali jo ujava tako, da zahteva, da so razlogi za odpustitev jasno razvidni iz dokumenta, s katerim se konča pravno razmerje, in da mora imeti delavec možnost, da preizkusi njihovo resničnost in upoštevnost?
3. Če je tako, ali je nacionalna zakonodaja, ki državi članici omogoča, da delavca odpusti brez obrazložitve izključno v pravnih razmerjih, v katerih država deluje kot delodajalec

prek državnih upravnih organov, v nasprotju z obveznostjo utemeljitve odpustitev, naložene s členom 30 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Szombathelyi Törvényszék (Madžarska) 3. januarja 2013 – Ferenc Tibor Kovács proti Vas Megyei Rendőr-főkapitányság

(Zadeva C-5/13)

(2013/C 114/35)

Jezik postopka: madžarščina

Predložitevno sodišče

Szombathelyi Törvényszék

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Ferenc Tibor Kovács

Tožena stranka: Vas Megyei Rendőr-főkapitányság

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba zakonodajo v zvezi s prepovedjo diskriminacije in prostim gibanjem oseb ter pravico do poštenega sojenja razlagati tako, da nasprotujeta določbi države članice, kakršna je ta, ki jo vsebuje člen 25/B zakona I iz leta 1988, v skladu s katero lahko na Madžarskem v cestnem prometu vozijo samo vozila, ki imajo upravno dovoljenje in registrsko oznako, ki so ju podelili madžarski organi, pri čemer se lahko izpolnjevanje zahtev, ki dopuščajo izvzetje iz navedene določbe, dokaže le pri nadzoru?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Hanseatischen Oberlandesgericht Hamburg (Nemčija) 10. januarja 2013 – Datenlotsen Informationssysteme GmbH proti Technische Universität Hamburg-Harburg

(Zadeva C-15/13)

(2013/C 114/36)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Datenlotsen Informationssysteme GmbH

Tožena stranka: Technische Universität Hamburg-Harburg

Druga stranka v postopku: Hochschul-Informations-System GmbH

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali je treba za „javno naročilo“ v smislu člena 1(2)(a) Direktive 2004/18/ES ⁽¹⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil gradenj, blaga in storitev šteti tudi pogodbo, pri kateri naročnik sicer ne nadzira izvajalca tako kot lastno službo, ampak tako naročnika kot tudi izvajalca nadzira isti nosilec, ki je sam javni naročnik v smislu Direktive 2004/18, in naročnik in izvajalec v bistvu delata za skupnega nosilca (horizontalni posel „in house“)?

Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen:

2. Ali mora nadzor tako kot za lastno službo veljati za celotno dejavnost izvajalca, ali pa zadostuje, če je omejen na področje javnega naročanja?

⁽¹⁾ UL posebna izdaja v slovenščini, poglavje 6, zvezek 7, str. 132.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Finanzgericht Hamburg (Nemčija) 15. januarja 2013 – Simon, Evers, & Co GmbH proti Hauptzollamt Hamburg-Hafen

(Zadeva C-21/13)

(2013/C 114/37)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Finanzgericht Hamburg

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Simon, Evers, & Co GmbH

Tožena stranka: Hauptzollamt Hamburg-Hafen

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je Uredba Sveta (ES) št. 499/2009 z dne 11. junija 2009 o razširitvi dokončne protidampinške dajatve, uvedene z Uredbo (ES) št. 1174/2005 na uvoz ročnih vozičkov za premeščanje palet in njihovih osnovnih delov s poreklom iz Ljudske republike Kitajske, na uvoz enakega izdelka, poslanega s Tajске, s prijavljenim poreklom iz Tajске ali ne (Uradni list Evropske unije, L 151, 16.6.2009, str. 1) ⁽¹⁾ neveljavna, ker je Komisija s kršitvijo zahtev glede ugotovitve izogibanja protidampinškim ukrepom iz člena 13 Uredbe Sveta (ES) št. 384/96 z dne 22. decembra 1995 o zaščiti proti dumpinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (Uradni list Evropske unije, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 10, str. 45) ⁽²⁾

domnevala, da je izogibanje podano že zaradi tega, ker se je po uvedbi ukrepov pomembno povečal obseg ustreznega izvoza iz Tajске, čeprav Komisija zaradi nesodelovanja tajskih izvoznikov ni sprejela nadaljnjih konkretnih ugotovitev?

⁽¹⁾ UL L 151, str. 1.

⁽²⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 10, str. 45.

Pritožba, ki jo je Groupement des cartes bancaires (CB) 8. februarja 2013 vložila zoper sodbo Splošnega sodišča (sedmi senat) z dne 29. novembra 2012 v zadevi T-491/07, CB proti Komisiji

(Zadeva C-67/13 P)

(2013/C 114/38)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Pritožnica: Groupement des cartes bancaires (CB) (zastopnika: F. Pradelles, odvetnik, J. Ruiz Calzado, odvetnik)

Druge stranke v postopku: Evropska komisija, BNP Paribas, BPCE, prej Caisse Nationale des Caisses d'Épargne et de Prévoyance (CNCEP), Société générale

Predlogi

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

— razveljavi sodbo Splošnega sodišča z dne 29. novembra 2012 v zadevi CB proti Komisiji (T-491/07);

— zadevo pošlje Splošnemu sodišču v ponovno odločanje, razen če Sodišče meni, da je dovolj seznanjeno z zadevo, da za nično razglasi Odločbo Komisije C(2007) 5060 final z dne 17. oktobra 2007 v zvezi s postopkom na podlagi člena 81 [ES] (COMP/D1/38606 – Groupement des Cartes Bancaires „CB“);

— Komisiji naloži plačilo stroškov, vključno s stroški pritožnice v postopkih pred Sodiščem in Splošnim sodiščem.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica v podporo pritožbi navaja tri pritožbene razloge.

Prvič, pritožnica zatrjuje, da je Splošno nepravilno uporabilo pravo pri uporabi pojma omejevanje konkurence kot cilj.

Splošno sodišče naj bi nepravilno uporabilo pravo pri uporabi člena 101(1) PDEU glede vsebine ukrepov Groupement des Cartes Bancaires „CB“ (v nadaljevanju: Groupement). Natančneje, Splošno sodišče naj bi med drugim nepravilno razlagalo sodno prakso glede pojma omejevanje konkurence kot cilj, in sicer s tem, ko je menilo, da so zgoraj navedeni ukrepi pomenili omejevanje kot cilj, pa čeprav sami po sebi niso imeli zadostne stopnje škodljivosti glede konkurence. Poleg tega naj bi Splošno sodišče nepravilno uporabilo pravo tudi s tem, ko je upoštevalo „genezo“ sprejetja ukrepov. Splošno sodišče naj bi namreč sodno prakso glede pojma sklep podjetniškega združenja nepravilno razlagalo kot izraz volje Groupement ter izkrivilo dokaze, ki so mu bili predloženi, s tem, ko je Groupement zaradi sprejetja izpodbijanih ukrepov pripisalo protikonkurenčni namen.

Splošno sodišče naj bi nepravilno uporabilo pravo pri uporabi člena 101(1) PDEU glede ciljev ukrepov Groupement. Natančneje, Splošno sodišče naj bi namreč sodno prakso s tem, ko je menilo, da je izogibanje parazitiranju – ki je legitimen cilj ukrepov Groupement in ki ga je Splošno sodišče priznalo – mogoče upoštevati šele v fazi člena 101(3) PDEU in ne člena 101(1) PDEU.

Splošno sodišče naj bi poleg tega nepravilno uporabilo pravo pri uporabi člena 101(1) PDEU glede ustreznega konteksta ukrepov Groupement. Natančneje, Splošno sodišče naj bi nepravilno razlagalo sodno prakso glede upoštevanja pravnega konteksta ter kršilo svojo obveznost upoštevanja ustaljene izkušnje. Zlasti naj bi nepravilno razlagalo sodbo z dne 20. novembra 2008 v zadevi Beef Industry Development in Barry Brothers s tem, ko je želelo to sodbo uporabiti za obravnavano zadevo, čeprav naj bi bili dejanski stanji obeh zadev bistveno drugačni. Poleg tega naj bi Splošno sodišče večkrat nepravilno uporabilo pravo s tem, ko je v obravnavanem sporu upoštevalo ekonomski kontekst in dvostransko tržno delovanje. Nazadnje, Splošno sodišče naj bi ne upoštevalo sodne prakse o naravi in obsegu svojega nadzora nad kompleksnimi ekonomskimi presojami, in sicer z neizvedbo minimalnega nadzora, ki naj bi ga bilo dolžno opraviti.

Drugič, pritožnica meni, da Splošno sodišče ni pravilno uporabilo prava pri uporabi pojma omejevanje konkurence kot učinek. Splošno sodišče naj bi nepravilno uporabilo pravo pri svoji presoji učinkov ukrepov Groupement. S tem, ko ni odgovorilo na tožbene razloge, ki jih je pritožnica podala glede domnevno protikonkurenčnih učinkov ukrepov, naj bi namreč kršilo svojo obveznost obrazložitve.

Tretjič, Splošno sodišče naj bi kršilo načeli sorazmernosti in pravne varnosti s tem, ko ni za nično razglasilo naložitve iz člena 2, drugi pododstavek, Odločbe Komisije C(2007)5060 final. Kršitev načela sorazmernosti naj bi bila podana z ohranitvijo naložitve Komisije, pri čemer ta naložitev ne le, da ni bila nujna za končanje domnevno ugotovljene kršitve, ampak je bila tudi nesorazmerna glede na iskani cilj. Poleg tega naj bi Splošno sodišče kršilo načelo pravne varnosti s tem, ko ni za nično razglasilo zgoraj navedene naložitve, čeprav je le-ta podana s splošnimi in dvoumnimi izrazi, zaradi česar pri Groupement ni bilo jasnosti, katere ukrepe sme sprejeti za izogibanje parazitiranju in za zagotavljanje varnosti sistema „CB“.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo
Amtsgericht Rüsselsheim (Nemčija) 8. februarja 2013 –
Markus Weiss proti Condor Flugdienst GmbH**

(Zadeva C-68/13)

(2013/C 114/39)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Amtsgericht Rüsselsheim

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Markus Weiss

Tožena stranka: Condor Flugdienst GmbH

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali se morajo izredne razmere v smislu člena 5(3) Uredbe ⁽¹⁾ nanašati neposredno na rezervirani let?

2. Če je treba na prvo vprašanje odgovoriti nikalno, koliko predhodnih letov letala, določenega za predvideni let, je upoštevanih za izredne razmere? Ali obstaja časovna omejitev glede upoštevanja izrednih razmer med predhodnimi leti? In če obstaja, kako jo je treba izračunati?
3. Če so za poznejši let upoštevne tudi izredne razmere, ki nastopijo med predhodnimi leti, ali se morajo vsi ustrezni ukrepi, ki jih mora sprejeti dejanski letalski prevoznik v skladu s členom 5(3) Uredbe, nanašati le na preprečitev izrednih razmer ali tudi na preprečitev večje zamude?

(¹) Uredba (ES) št. 261/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o določitvi skupnih pravil glede odškodnine in pomoči potnikom v primerih zavrnitve vkrcanja, odpovedi ali velike zamude letov ter o razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 295/91 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 7, zvezek 8, str. 10).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo
Arbeidshof te Brussel (Belgija) 15. februarja 2013 –
Federaal agentschap voor de opvang van asielzoekers
proti Selver Saciri in drugim**

(Zadeva C-79/13)

(2013/C 114/40)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitevno sodišče

Arbeidshof te Brussel

Stranke v postopku v glavni stvari

Pritožnica: Federaal agentschap voor de opvang van asielzoekers

Nasprotne stranke v pritožbenem postopku: Selver Saciri, Danijela Dordevic, Danjel Saciri (ki ga zastopata Selver Saciri in Danijela Dordevic), Sanela Saciri (ki jo zastopata Selver Saciri in Danijela Dordevic), Denis Saciri (ki ga zastopata Selver Saciri in Danijela Dordevic), Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn van Diest

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je država članica, kadar se odloči, da bo materialno podporo v skladu s členom 13(5) Direktive 2003/9 (¹) z dne 27. januarja 2003 o minimalnih standardih za sprejem prosilcev za azil odobrila v obliki finančne pomoči, takrat še

odgovorna za to, da skrbi, da imajo prosilci za azil v kakršni koli obliki korist od minimalnih zaščitnih ukrepov iz členov 13(1) in (2) ter 14(1), (3), (5) in (8) te direktive?

2. Ali je treba finančno pomoč, predvideno v členu 13(5) Direktive [2003/9], odobriti od takrat, ko je bila vložena prošnja za azil in sprejem, ali od izteka roka iz člena 5(1) te direktive, ali od drugega dne? Ali mora biti finančna pomoč takšna, da prosilcu za azil, kadar mu država članica ali institucija, ki jo ta določi, ne odobri materialnega sprejema, omogoča, da kadar koli sam poskrbi za svojo nastanitev, če je treba, v hotelu, dokler mu ni ponujena stalna nastanitev ali dokler sam ne poskrbi za nastanitev za daljši čas?
3. Ali je združljivo z Direktivo [2003/9], da država članica odobri materialni sprejem le, če je to nastanitev mogoče zagotoviti z obstoječimi objekti za sprejem, ki jih ustanovi država, in je prosilec za azil, ki tam ne najdejo prostora, ponujena socialna pomoč, ki pripada vsem prebivalcem te države, ne da bi obstajali potrebni zakonski predpisi in objekti, ki bi institucijam, ki jih ni ustanovila država, dejansko omogočali, da prosilec za azil v kratkem času zagotovijo dostojen sprejem

(¹) Direktiva Sveta 2003/9/ES (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 6, str. 101).

**Tožba, vložena 15. februarja 2013 – Združeno kraljestvo
Velika Britanija in Severna Irska proti Svetu Evropske unije**

(Zadeva C-81/13)

(2013/C 114/41)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska (zastopnika: C. Murrell, agent, A. Dashwood QC)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predloga tožeče stranke:

- Sklep Sveta z dne 6. decembra 2012 o stališču, ki se sprejme v imenu Evropske unije v okviru Pridružitvenega sveta, ustanovljenega s Sporazumom o pridružitvi med Evropsko gospodarsko skupnostjo in Turčijo, v zvezi s sprejetjem določb o koordinaciji sistemov socialne varnosti (2012/776/EU) (¹) naj se razglasi za ničen;

— Svetu naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

1. Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska s tožbo na podlagi člena 263 PDEU predlaga, naj se v skladu s členom 264 PDEU Sklep Sveta z dne 6. decembra 2012 o stališču, ki se sprejme v imenu Evropske unije v okviru Pridružitvenega sveta, ustanovljenega s Sporazumom o pridružitvi med Evropsko gospodarsko skupnostjo in Turčijo, v zvezi s sprejetjem določb o koordinaciji sistemov socialne varnosti (2012/776/EU) razglasi za ničen.

2. Združeno kraljestvo Sodišču predlaga, naj:

(i) Sklep razglasi za ničen;

(ii) Svetu naloži plačilo stroškov.

3. V sklepu je kot materialna pravna podlaga naveden člen 48 PDEU.

4. Predlagani sklep Pridružitvenega sveta iz priloge k Sklepu Sveta, naj bi razveljavil in nadomestil Sklep št. 3/80 Pridružitvenega sklepa o uporabi sistemov socialne varnosti držav članic Evropske unije za turške delavce in člane njihovih družin.

5. Združeno kraljestvo trdi, da člena 48 PDEU ni mogoče uporabiti kot materialno pravno podlago za ukrepe, namen katerih so take posledice. Namen tega člena naj bi bil olajšati prosto gibanje državljanov držav članic znotraj skupnega trga. Pravilna pravna podlaga naj bi bil člen 79(2)(b) PDEU. Slednji daje pristojnost za sprejetje ukrepov glede „opredelitev pravic državljanov tretjih držav, ki zakonito prebivajo v državi članici, in pogojev, ki urejajo svobodo gibanja in prebivanja v drugih državah članicah“. Sklep sveta naj bi bil natančno tak ukrep.

6. Člen 79(2)(b) PDEU je umeščen pod naslov V tretjega dela PDEU. V skladu s protokolom 21 k Pogodbam ukrepi, sprejeti v okviru naslova V, ne veljajo za Združeno kraljestvo (ali Irsko), razen če se ta odloči, da veljajo tudi za njo („opt in“). Svet s tem, da je za materialno pravno podlago namesto člena 79(2)(b) PDEU izbral člen 48 PDEU, ni priznal pravice Združenega kraljestva, da pri sprejetju Sklepa ne sodeluje in da ta zanj ni zavezujoč.

7. Razlog za razglasitev ničnosti Sklepa Sveta 2012/776/EU je torej, da je bil ta sprejet na napačni pravni podlagi, zaradi česar pravice Združenega kraljestva iz Protokola 21 niso bile priznane.

8. Združeno kraljestvo se v podporo svojemu predlogu sklicuje na jasne določbe členov 48 in 79(2)(b) PDEU skupaj z razlago v okviru Pogodb in sodne prakse. Dalje navaja, da je Sklep Sveta 2012/776/EU praktično enak devetim sklepom Sveta, ki so bili sprejeti v okviru drugih sporazumov o pridružitvi na podlagi člena 79(2)(b).

(¹) UL L 340, str. 19.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Arbetsdomstolen (Švedska) 19. februarja 2013 – Fonnship A/S, Svenska Transportarbetarförbundet proti Svenska Transportarbetarförbundet, Fonnship A/S, Facket för Service och Kommunikation (SEKO)

(Zadeva C-83/13)

(2013/C 114/42)

Jezik postopka: švedščina

Predložitevno sodišče

Arbetsdomstolen

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: Fonnship A/S, Svenska Transportarbetarförbundet

Tožene stranke: Svenska Transportarbetarförbundet, Fonnship A/S, Facket för Service och Kommunikation (SEKO)

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali se pravilo iz Pogodbe EGP o svobodnem opravljanju storitev, in sicer storitev pomorskega prevoza, kateremu ustreza pravilo iz Pogodbe ES, uporablja za družbo s sedežem v državi Efte glede njene dejavnosti prevoznih storitev v državo članico ES ali državo Efte, ki jih opravlja z ladjo, ki je registrirana v državi zunaj ES/EGS in ki pluje pod zastavo te države?

Pritožba, ki jo je 1. garantovaná a.s. vložila 22. februarja 2013 zoper sodbo Splošnega sodišča (tretji senat) z dne 12. decembra 2012 v zadevi T-392/09, 1. garantovaná a.s. proti Evropski komisiji

(Zadeva C-90/13 P)

(2013/C 114/43)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Pritožnica: 1. garantovaná a.s. (zastopniki: B. Hartnett, barrister, O. Geiss, odvetnika, P. Lasok, QC, J. Holmes, barrister)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlogi

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

- razveljavi sklep Splošnega sodišča z dne 14. decembra 2012 v zadevi T-392/09 v delu, v katerem se nanaša na drugi tožbeni razlog pritožnice pred Splošnim sodiščem;
- tožbeni razlog sprejme kot utemeljen;
- zniža globo na 2,1 milijona EUR, kar znaša 10 % prometa pritožnice leta 2008, kot je navedeno v točki 84 izpodbijane sodbe; in
- Komisiji naloži plačilo stroškov pritožnice.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica trdi, da je Splošno sodišče napačno zavrnilo drugi tožbeni razlog pritožnice.

Člen 23(2) Uredbe št. 1/2003 ⁽¹⁾ določa: „globo ne presega 10 % [...] celotnega prometa [zadevnega podjetja] v predhodnem poslovnem letu“. „Predhodno poslovno leto“ naj bi bilo zadnje polno poslovno leto pred dnem sprejetja odločbe Komisije o ugotovitvi kršitve pravil konkurence in določitvi globe.

V obravnavanem primeru naj bi bil „promet v predhodnem poslovnem letu“ promet leta 2008, ne pa promet, ki ga je upoštevala Komisija. Učinek uporabe prometa iz leta 2007

naj bi bilo povečanje globe, naložene družbi Garantovaná, na skoraj 100 % prometa v poslovnem letu pred dnem sprejetja odločbe Komisije (22. julij 2009).

Pritožnica trdi, da je bilo to, da je Komisija uporabila promet iz leta 2007, v nasprotju z jasnim besedilom in namenom člena 23(2) ter nezakonito. Globo naj bi bilo zato treba, kot je družba Garantovaná trdila v drugem tožbenem razlogu v postopku pred splošnim sodiščem, znižati bodisi v skladu s členom 23(2) bodisi v okviru neomejene pristojnosti Sodišča v skladu s členom 261 PDEU in členom 31 Uredbe št. 1/2003.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov 81 in 82 Pogodbe (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 2, str. 205).

Pritožba, ki jo je Evropska komisija vložila 25. februarja 2013 zoper sodbo Splošnega sodišča (sedmi senat) z dne 13. decembra 2012 v zadevi T-103/08, Versalis SpA, prej Polimeri Europa SpA, Eni SpA proti Evropski komisiji

(Zadeva C-93/13 P)

(2013/C 114/44)

Jezik postopka: italijanščina

Stranke

Pritožnica: Evropska komisija (zastopniki: V. Di Bucci, G. Conte, R. Striani, agenti)

Drugi stranki v postopku: Versalis SpA, prej Polimeri Europa SpA, Eni SpA

Predlog

- Razveljavitev izpodbijane sodbe v delu, v katerem je bila na 106 200 000 EUR zmanjšana globo, ki je bila z odločbo naložena družbama ENI in Versalis;
- zavrnitev tožbe, vložene na prvi stopnji, v celoti;
- tožečima strankama na prvi stopnji naj se naložijo stroški postopka na obeh stopnjah.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

- (i) Splošno sodišče naj bi napačno uporabilo pravo z ugotovitvijo, da je Komisija kršila pravico do obrambe družbe ENI, ko je iz naslova ponovitve kršitve povečala globo, ki je bila solidarno naložena družbama ENI in Versalis, in sicer zaradi dveh kršitev, ki so jih v preteklosti storile družbe v 100-odstotni ali skoraj 100-odstotni lasti družbe ENI, čeprav odločbi, s katerima sta bili ugotovljeni ti kršitvi, nista bili naslovljeni na družbo ENI (ki zato za ti kršitvi ni prejela obvestila o ugotovitvah o možnih kršitvah). Zlasti naj Splošno sodišče ne bi upoštevalo tega, da je pravica do obrambe kar zadeva pripis ponovne kršitve spoštovana, če Komisija takrat, ko najavi svoj namen pripisa ponovne kršitve, strankam da možnost da dokažejo, da zadevni pogoji niso izpolnjeni. Splošno sodišče tudi ni upoštevalo, da Komisija s pripisom ponovne kršitve v okviru kasneje strojene kršitve pravil o konkurenci ne sankcionira retroaktivno prve kršitve, temveč izpeljuje posledice iz dejstva, da je isto podjetje (gospodarski subjekt) storilo novo kršitev.
- (ii) Splošno sodišče naj bi prekoračilo svoje pristojnosti in kršilo načelo dispozicije strank, člen 21 Statuta Sodišča in člena 44(1) ter 48(2) Poslovnika Splošnega sodišča s tem, da je obravnavalo pravno vprašanje (glede domnevne kršitve načela enakega obravnavanja pri izračunu globe), ki ga tožeči stranki nista navedli v tožbi.
- (iii) Splošno sodišče naj bi napačno uporabilo pravo pri razlagi in uporabi načela enakega obravnavanja glede „multiplikatorja“ zaradi odvrčanja in podalo napačno obrazložitev. Zlasti Splošno sodišče ni upoštevalo meja diskrecije Komisije pri določitvi globe glede na upoštevne okoliščine, s tem da njeno ravnanje omejilo na zgolj matematičen izračun za določitev multiplikatorja, ki se uporabi za družbi ENI in Versalis. Poleg tega naj bi Splošno sodišče neupravičeno zahtevalo od Komisije, da zagotovi neposredno sorazmerje med odstotki povečanja globe zaradi odvrčanja in prometom podjetja, in ne med multiplikatorji ali med globami, ki so rezultat uporabe multiplikatorjev (multiplirane globe) in celotnim prometom podjetij.

Tožba, vložena 27. februarja 2013 – Evropska komisija proti Zvezni republiki Nemčiji**(Zadeva C-100/13)**

(2013/C 114/45)

*Jezik postopka: nemščina***Stranki**

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: G. Wilms in G. Zavvos, agenta)

Tožena stranka: Zvezna republika Nemčija

Predlogi tožeče stranke

Evropska komisija Sodišču predlaga, naj:

- ugotovi, da tožena stranka s tem, da nemški organi uporabljajo nacionalne standarde na področju gradbeništva za to, da zahtevajo dodatna dovoljenja za dejanski dostop do trga in rabo gradbenih proizvodov, namesto da bi se potrebne metode in merila za ocenjevanje sprejela v okviru usklajenih evropskih standardov, ni izpolnila obveznosti iz Direktive Sveta z dne 21. decembra 1988 o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic, ki se nanašajo na gradbene proizvode (89/106/EGS) ⁽¹⁾ in zlasti iz členov 4(2) in 6(1) te direktive;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožena stranka krši člena 4 in 6 Direktive 89/106/EGS. Uporaba nacionalnih standardov na področju gradbeništva vodi do tega, da se zahtevajo dodatna predhodna dovoljenja za dejanski dostop do trga in rabo gradbenih proizvodov. V veliko primerih se to ne nanaša na morebitne zahteve glede novih značilnosti. Ohranjajo se zahteve, določene že pred usklajitvijo, ki bi mogle in morale biti zajete s sprejemom potrebnih metod in meril za ocenjevanje v okviru usklajenih evropskih standardov.

⁽¹⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 9, str. 296.

SPLOŠNO SODIŠČE

Sodba Splošnega sodišča z dne 7. marca 2013 – Bilbaína de Alquitranes in drugi proti ECHA(Zadeva T-93/10) ⁽¹⁾

(REACH — Identifikacija smole, premogovega katrana, visokotemperaturne kot snovi, ki vzbuja veliko zaskrbljenost — Ničnostna tožba — Izpodbojni akt — Predpis, ki ne potrebuje izvedbenih ukrepov — Neposredno nanašanje — Dopustnost — Enako obravnavanje — Sorazmernost)

(2013/C 114/46)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožbe stranke: Bilbaína de Alquitranes, SA (Luchana-Baracaldo, Španija); Cindu Chemicals BV (Uithoorn, Nizozemska); Deza, a.s. (Valašske Meziříčí, Češka republika); Industrial Química del Nalón, SA (Oviedo, Španija); Koppers Denmark A/S (Nyborg, Danska); Koppers UK Ltd (Scunthorpe, Združeno kraljestvo); Rütgers Germany GmbH (Castrop-Rauxel, Nemčija); Rütgers Belgium NV (Zelzate, Belgija); in Rütgers Poland sp. z o.o. (Kędzierzyn-Koźle, Poljska) (zastopniki: sprva K. Van Maldegem, R. Cana, odvetnika, in P. Sellar, solicitor, nato K. Van Maldegem in R. Cana)

Tožena stranka: Evropska agencija za kemikalije (ECHA) (zastopniki: M. Heikkilä in W. Broere, zastopnika, skupaj z J. Stuyckom, odvetnikom)

Predmet

Delna razglasitev ničnosti odločbe ECHA, objavljene 13. januarja 2010, o identifikaciji smole, premogovega katrana, visokotemperaturne (ES št. 266-028-2) kot snovi, ki v skladu s členom 59 Uredbe (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH), o ustanovitvi Evropske agencije za kemikalije ter spremembi Direktive 1999/45/ES ter razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 793/93 in Uredbe Komisije (ES) št. 1488/94 ter Direktive Sveta 76/769/EGS in direktiv Komisije 91/155/EGS, 93/67/EGS, 93/105/ES in 2000/21/ES (UL L 396, str. 1) izpolnjuje kriterije iz člena 57 te uredbe.

Izrek

1. Tožba se zavrne.

2. Družbam Bilbaína de Alquitranes, SA, Cindu Chemicals BV, Deza, a.s., Industrial Química del Nalón, SA, Koppers Denmark A/S, Koppers UK Ltd, Rütgers Germany GmbH, Rütgers Belgium NV in Rütgers Poland sp. z o.o. se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 113, 1.5.2010.**Sodba Splošnega sodišča z dne 7. marca 2013 – Rütgers Germany in drugi proti ECHA**(Zadeva T-94/10) ⁽¹⁾

(REACH — Identifikacija antracenskega olja kot snovi, ki vzbuja veliko zaskrbljenost — Ničnostna tožba — Izpodbojni akt — Predpis, ki ne potrebuje izvedbenih ukrepov — Neposredno nanašanje — Dopustnost — Enako obravnavanje — Sorazmernost)

(2013/C 114/47)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožbe stranke: Rütgers Germany GmbH (Castrop-Rauxel, Nemčija); Rütgers Belgium NV (Zelzate, Belgija); Deza, a.s. (Valašske Meziříčí, Češka republika); Industrial Química del Nalón, SA (Oviedo, Španija); in Bilbaína de Alquitranes, SA (Luchana-Baracaldo, Španija) (zastopniki: najprej K. Van Maldegem, R. Cana, odvetnika, in P. Sellar, solicitor, nato K. Van Maldegem in R. Cana)

Tožena stranka: Evropski agenciji za kemikalije (ECHA) (zastopniki: M. Heikkilä in W. Broere, zastopnika, skupaj z J. Stuyckom, odvetnikom)

Predmet

Razglasitev delne ničnosti odločbe ECHA, objavljene 13. januarja 2010, o identifikaciji antracenskega olja (ES št. 292-602-7) kot snovi, ki v skladu s členom 59 Uredbe (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH), o ustanovitvi Evropske agencije za kemikalije ter spremembi Direktive 1999/45/ES ter razveljavitvi

Uredbe Sveta (EGS) št. 793/93 in Uredbe Komisije (ES) št. 1488/94 ter Direktive Sveta 76/769/EGS in direktiv Komisije 91/155/EGS, 93/67/EGS, 93/105/ES in 2000/21/ES (UL L 396, str. 1) izpolnjuje kriterije iz člena 57 te uredbe.

Izrek

1. Tožba se zavrne.

2. Družbam Rütgers Germany GmbH, Rütgers Belgium NV, Deza, a.s., Industrial Química del Nalón, SA in Bilbaína de Alquitranes, SA se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 113, 1.5.2010.

Sodba Splošnega sodišča z dne 7. marca 2013 – Cindu Chemicals in drugi proti ECHA

(Zadeva T-95/10) (¹)

(REACH — Identifikacija antracenskega olja, nizka vsebnost antracena, kot snovi, ki vzbuja veliko zaskrbljenost — Ničnostna tožba — Izpodbojni akt — Predpis, ki ne potrebuje izvedbenih ukrepov — Neposredno nanašanje — Dopustnost — Enako obravnavanje — Sorazmernost)

(2013/C 114/48)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožče stranke: Cindu Chemicals BV (Uithoorn, Nizozemska); Deza, a.s. (Valašske Meziříčí, Češka republika); Koppers Denmark A/S (Nyborg, Danska); in Koppers UK Ltd (Scunthorpe, Združeno kraljestvo) (zastopniki: sprva K. Van Maldegem, R. Cana, odvetnika, in P. Sellar, solicitor, nato K. Van Maldegem in R. Cana)

Tožena stranka: Evropska agencija za kemikalije (ECHA) (zastopniki: M. Heikkilä in W. Broere, zastopnika, skupaj z J. Stuyckom, odvetnikom)

Intervenientka v podporo tožene stranke: Evropska komisija (zastopniki: sprva P. Oliver in G. Wilms, nato P. Oliver in E. Manhaeve, zastopniki, skupaj s K. Sawyerjem, barrister, nato P. Oliver et E. Manhaeve)

Predmet

Razglasitev delne ničnosti odločbe ECHA, objavljene 13. januarja 2010, o identifikaciji antracenskega olja, nizka vsebnost

antracena (ES št. 292-604-8), kot snovi, ki v skladu s členom 59 Uredbe (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH), o ustanovitvi Evropske agencije za kemikalije ter spremembi Direktive 1999/45/ES ter razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 793/93 in Uredbe Komisije (ES) št. 1488/94 ter Direktive Sveta 76/769/EGS in direktiv Komisije 91/155/EGS, 93/67/EGS, 93/105/ES in 2000/21/ES (UL L 396, str. 1) izpolnjuje kriterije iz člena 57 te uredbe.

Izrek

1. Tožba se zavrne.

2. Družbe Cindu Chemicals BV, Deza, a.s., Koppers Denmark A/S in Koppers UK Ltd nosijo svoje stroške in plačajo stroške, ki jih je priglasila Evropska agencija za kemikalije (ECHA).

3. Evropska komisija nosi svoje stroške.

(¹) UL C 113, 1.5.2010.

Sodba Splošnega sodišča z dne 7. marca 2013 – Rütgers Germany in drugi proti ECHA

(Zadeva T-96/10) (¹)

(REACH — Identifikacija antracenskega olja (antracenska pasta) kot snovi, ki vzbuja veliko zaskrbljenost — Ničnostna tožba — Izpodbojni akt — Predpis, ki ne potrebuje izvedbenih ukrepov — Neposredno nanašanje — Dopustnost — Enako obravnavanje — Sorazmernost)

(2013/C 114/49)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožče stranke: Rütgers Germany GmbH (Castrop-Rauxel, Nemčija); Rütgers Belgium NV (Zelzate, Belgija); Deza, a.s. (Valašske Meziříčí, Češka republika); Koppers Denmark A/S (Nyborg, Danska); in Koppers UK Ltd (Scunthorpe, Združeno kraljestvo) (zastopniki: najprej K. Van Maldegem, R. Cana, odvetnika, in P. Sellar, solicitor, nato K. Van Maldegem in R. Cana)

Tožena stranka: Evropska agencija za kemikalije (ECHA) (zastopniki: M. Heikkilä in W. Broere, zastopnika, skupaj z J. Stuyckom, odvetnikom)

Predmet

Razglasitev delne ničnosti odločbe ECHA, objavljene 13. januarja 2010, o identifikaciji antracenskega olja (antracenska pasta) (ES št. 292-603-2), kot snovi, ki v skladu s členom 59 Uredbe (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH), o ustanovitvi Evropske agencije za kemikalije ter spremembi Direktive 1999/45/ES ter razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 793/93 in Uredbe Komisije (ES) št. 1488/94 ter Direktive Sveta 76/769/EGS in direktiv Komisije 91/155/EGS, 93/67/EGS, 93/105/ES in 2000/21/ES (UL L 396, str. 1) izpolnjuje kriterije iz člena 57 te uredbe.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Družbam Rütgers Germany GmbH, Rütgers Belgium NV, Deza, a.s., Koppers Denmark A/S in Koppers UK Ltd se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 113, 1.5.2010.

Sodba Splošnega sodišča z dne 8. marca 2013 – Mayer Naman proti UUNT – Daniel e Mayer (David Mayer)

(Zadeva T-498/10) (¹)

(Znamka Skupnosti — Postopek za ugotovitev ničnosti — Figurativna znamka Skupnosti David Mayer — Prejšnja nacionalna besedna znamka DANIEL & MAYER MADE IN ITALY — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Člena 8(1)(b) in 53(1)(a) Uredbe (ES) št. 207/2009 — Zahteva za dokaz o resni uporabi prejšnje znamke, ki je bila prvič predložena pri odboru za pritožbe — Zamuda — člen 57(2) in (3) Uredbe št. 207/2009)

(2013/C 114/50)

Jezik postopka: italijanščina

Stranke

Tožeča stranka: David Mayer Naman (Rim, Italija) (zastopniki: sprva S. Sutti, S. Cazzaniga in V. Fedele, nato V. Fedele in M. Spolidoro, odvetniki)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: P. Bullock, zastopnik)

Druga stranka pred odborom za pritožbe, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Daniel e Mayer Srl (Milano, Italija) (zastopnika: M. Andreolini in A. Parini, odvetnika)

Predmet

Tožba zoper odločbo prvega odbora za pritožbe UUNT z dne 26. julija 2010 (zadeva R 413/2009-1) v zvezi s postopkom za ugotovitev ničnosti med družbo Daniel e Mayer Srl in Davidom Mayerjem Namanom.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Davidu Mayerju Namanu se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 346, 18.12.2010.

Sodba Splošnega sodišča z dne 7. marca 2013 – Acino proti Komisiji

(Zadeva T-539/10) (¹)

(Zdravila za uporabo v humani medicini — Prenehanje dajanja v promet in umik nekaterih serij zdravil, ki vsebujejo aktivno snov Clopidogrel — Sprememba dovoljenja za promet — Uredba (ES) št. 726/2004 in Direktiva 2001/83/ES — Sorazmernost — Obveznost obrazložitve)

(2013/C 114/51)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Acino AG, prej Acino Pharma GmbH (Miesbach, Nemčija) (zastopnika: R. Buchner in E. Burk, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopniki: sprva A. Sipos, G. Wilms, B. R. Killmann in M. Šimerdová, nato B. R. Killmann in M. Šimerdová, zastopniki)

Predmet

Predlog za razglasitev ničnosti sklepov Komisije z dne 29. marca in 16. septembra 2010 o prenehanju dajanja v promet zdravil za uporabo v humani medicini, ki vsebujejo aktivno snov „Clopidogrel“, ki je izdelana v določeni tovarni, o umiku nekaterih serij teh zdravil s trga, o spremembi dovoljenj za promet in o prepovedi prometa s temi zdravili.

Izrek

1. V delu, v katerem se tožba nanaša na sklepe Komisije C(2010) 2204 in C(2010) 2208 z dne 29. marca 2010 ter C(2010) 6429 in C(2010) 6436 z dne 16. septembra 2010, se postopek ustavi.

2. V preostalem delu se tožba zavrne.

3. Družba Acino AG nosi svoje stroške.

(¹) UL C 30, 29.1.2011.

Sodba Splošnega sodišča z dne 7. marca 2013 – Schönberger proti Parlamentu

(Zadeva T-186/11) (¹)

(Ničnostna tožba — Pravica do peticije — Peticija, naslovljena na Evropski parlament — Peticija, razglašena za dopustno — Sklep o koncu postopka peticij — Neizpodbojni akt — Nedopustnost)

(2013/C 114/52)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Peter Schönberger (Luxembourg, Luksemburg) (zastopnik: O. Mader, odvetnik)

Tožena stranka: Evropski parlament (zastopnika: E. Waldherr in U. Rösslein, agenta)

Predmet

Predlog za razglasitev ničnosti sklepa odbora za peticije Evropskega parlamenta z dne 25. januarja 2011 o koncu obravnave peticije, ki je bila razglašena za dopustno in jo je tožeča stranka vložila 2. oktobra 2010 (peticija št. 1188/2010).

Izrek

1. Tožba se zavrže kot nedopustna.

2. Peter Schönberger nosi svoje stroške in stroške Evropskega parlamenta.

(¹) UL C 145, 14.5.2011.

Sodba Splošnega sodišča z dne 7. marca 2013 – FairWild Foundation proti UUNT – Wild (FAIRWILD)

(Zadeva T-247/11) (¹)

(Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Mednarodna registracija, v kateri je imenovana Evropska skupnost — Beseda znamka FAIRWILD — Prejšnja besedna znamka Skupnosti WILD — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009)

(2013/C 114/53)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: FairWild Foundation (Weinfelden, Švica) (zastopnika: P. Neuwald in S. Müller, odvetnika)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: K. Klüpfel, zastopnik)

Druška stranka pred odborom za pritožbe, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Rudolf Wild GmbH & Co. KG (Eppelheim, Nemčija) (zastopnik: A. Franke, odvetnik)

Predmet

Tožba zoper odločbo prvega odbora za pritožbe UUNT z dne 3. marca 2011 (zadeva R 1014/2010-1) v zvezi s postopkom z ugovorom med družbama Rudolf Wild GmbH & Co. KG in FairWild Foundation.

Izrek

1. Tožba se zavrne.

2. Družbi FairWild Foundation se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 238, 13.8.2011.

Sodba Splošnega sodišča z dne 7. marca 2013 – Poljska proti Komisiji(Zadeva T-370/11) ⁽¹⁾

(Okolje — Direktiva 2003/87/ES — Sistem za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov — Prehodna pravila za usklajeno brezplačno dodelitev pravic do emisije od leta 2013 — Referenčne vrednosti, ki se uporabijo pri izračunu dodelitve pravic do emisije — Enako obravnavanje — Sorazmernost)

(2013/C 114/54)

Jezik postopka: poljščina

Stranki

Tožeča stranka: Republika poljska (zastopniki: M. Szpunar, B. Majczyna, C. Herma in M. Nowacki, zastopniki)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopniki: E. White, K. Herrmann in K. Mifsud-Bonnici, zastopniki)

Predmet

Predlog za razglasitev ničnosti Sklepa Komisije z dne 27. aprila 2011 o določitvi prehodnih pravil za usklajeno brezplačno dodelitev pravic do emisije na ravni Unije v skladu s členom 10a Direktive 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 130, str. 1).

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Republik Poljski se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 290, 1.10.2011.

Sodba Splošnega sodišča z dne 7. marca 2013 – Di Tullio proti Komisiji(Zadeva T-39/12 P) ⁽¹⁾

(Pritožba — Javni uslužbenci — Začasni uslužbenci — Dopust za opravljanje vojaške službe — Člen 18, prvi odstavek, PZDU — Časovni učinki sodbe)

(2013/C 114/55)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Pritožnik: Roberto Di Tullio (Rovigo, Italija) (zastopnika: sprva S. Woog in T. Bontinck, nato T. Bontinck, odvetnika)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija (zastopnika: J. Currall in V. Joris, zastopnika)

Predmet

Pritožba zoper sodbo Sodišča za uslužbenca Evropske unije (tretji senat) z dne 29. novembra 2011 v zadevi Di Tullio proti Komisiji (F-119/10, še neobjavljena v ZOdl.), s katero se predlaga razveljavitev te sodbe.

Izrek

1. Pritožba se zavrne.
2. Roberto Di Tullio nosi svoje stroške in stroške Evropske komisije na tej stopnji.

⁽¹⁾ UL C 109, 14.4.2012.

Sklep Splošnega sodišča z dne 26. februarja 2013 – Castiglioni proti Komisiji(Zadeva T-591/10) ⁽¹⁾

(Ničnostna tožba — Odškodninska tožba — Javna naročila gradenj — Postopek javnega razpisa — Gradnja, prenova in vzdrževanje objektov in infrastrukture Skupnega raziskovalnega središča v Ispri — Izbirna merila — Zavrnitev ponudbe ponudnika in odločba o dodelitvi naročila drugemu ponudniku — Novi tožbeni razlogi — Tožba, ki je deloma očitno povsem pravno neutemeljena in deloma očitno nedopustna)

(2013/C 114/56)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Castiglioni Srl (Busto Arsizio, Italija) (zastopnik: G. Turri, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopniki: sprva S. Delaude in N. Bambara, nato S. Delaude et F. Moro, zastopnika, skupaj z D. Gullom, odvetnikom)

Predmet

Prvič, predlog za razglasitev ničnosti odločbe Komisije z dne 29. oktobra 2010 o zavrnitvi ponudbe tožeče stranke v okviru postopka za oddajo javnega naročila ISM/2010/C05/004/0C o sklenitve večstranskega okvirnega sporazuma o gradnji, prenovi in vzdrževanju objektov in infrastrukture Skupnega raziskovalnega središča (JRC) Evropske komisije v Ispri, odločbe o dodelitvi naročila drugemu ponudniku ter javnega razpisa, in drugih, odškodninski zahtevek.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Družbi Castiglioni Srl se naloži plačilo stroškov, skupaj s stroški v zvezi s postopkom za izdajo začasne odredbe.

(¹) UL C 55, 19.2.2011.

Tožba, vložena 29. januarja 2013 – Club Hotel Loutraki in drugi proti Komisiji

(Zadeva T-57/13)

(2013/C 114/57)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeče stranke: Club Hotel Loutraki (Loutraki, Grčija); Vivere Entertainment AE (Atene, Grčija); Theros International Gaming, Inc. (Patra, Grčija); Elliniko Casino Kerkyras (Atene); Casino Rodos (Rodos, Grčija); in Porto Carras AE (Alimos, Grčija) (zastopnik: S. Pappas, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeče stranke Splošnemu sodišču predlagajo, naj:

- sklep Komisije COMP F3/MC/erg*2012/127386 z dne 29. novembra 2012, s katerim je bila zavrnjena pritožba, ki so jo tožeče stranke 4. aprila 2012 vložile glede domnevne odobritve državne pomoči grške države v korist OPAP, razglasi za ničen;

— Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeče stranke v utemeljitev tožbe navajajo štiri tožbene razloge.

Prvi tožbeni razlog se nanaša na zatrjevano kršitev pravice tožečih strank do zaslišanja, ki je določena v členu 108(2) PDEU, ker Komisija ni začela formalnega postopka preiskave na podlagi členov 4(4), 6 in 20 Uredbe št. 659/1999, kar pomeni zlorabo pooblastil.

— Komisija je kršila člen 108(2) PDEU in člen 4 ter naslednje člene navedene uredbe, ker je v bistvu vodila formalni postopek, ne da bi upoštevala njegove formalne zahteve, s čimer je tožečim strankam - pritožnicam in vsem ostalim zainteresiranim strankam, odvzela pravico do zaslišanja.

— Tožeče stranke podredno zatrjujejo, da so bile med predhodnim postopkom preiskave primera kršene njihove pravice do združevanja.

Drugi tožbeni razlog se nanaša na kršitev obveznosti obrazložitve in pravice tožečih strank do dobrega upravljanja na podlagi člena 296 PDEU oziroma člena 41 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah.

— Z opustitvijo vseh ključnih gospodarskih podatkov in števil, izpodbijana odločba razlogovanja, ki mu je sledila Komisija, ne razkriva na jasn in nedvoumen način, tako da bi tožečim strankam omogočila ugotovitev razlogov, ki so vodili do sklepanja, da zadevni ukrepi ne pomenijo državne pomoči. Teh pomanjkljivosti ni mogoče utemeljiti s sklicevanjem na dolžnost varovanja poslovne skrivnosti.

— Tožeče stranke izpodbijajo tudi zaupno naravo ključnih gospodarskih obsegov.

Tretji tožbeni razlog se nanaša na kršitev pravice tožečih strank do učinkovitega sodnega varstva, ki ga zagotavlja člen 6 Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (EKČP) in člen 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah.

— Iz enakih razlogov, kot so navedeni v drugem tožbenem razlogu, je kršena pravica tožečih strank do učinkovitega sodnega varstva. Tožeče stranke se soočajo s težavami pri neposrednem izpodbijanju vsebine izpodbijanega sklepa, saj nikakor ne morejo ugotoviti razlogov za takšno odločitev, ki temelji zgolj na gospodarskih podatkih, ki vsi ostajajo nerazkriti.

Četrty tožbeni razlog se nanaša na očitno napako pri uporabi prava pri ocenjevanju skladnosti med VLT Sporazumom skupaj z Dodatkom in sprejemom odločitve, da ti ukrepi ne dajejo gospodarske prednosti OPAP.

- Dodelitev gospodarskih koristi, ki pomeni formalno zahtevo za obstoj državne pomoči, je treba ocenjevati na ločenem trgu in ne na podlagi skupne ocene drugih podobnih ukrepov, ki so podeljeni istemu prejemniku, vendar na drugem trgu, ne glede na to ali je slednji primerljiv z nekdanjim trgom. Drugače bi bilo varstvo konkurence zelo nepopolno.
- V vsakem primeru takšne skupne ocene ni mogoče uporabiti glede ukrepov, ki se nanašajo na različna časovna obdobja.

Tožba, vložena 29. januarja 2013 – Club Hotel Loutraki in drugi proti Komisiji

(Zadeva T-58/13)

(2013/C 114/58)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeče stranke: Club Hotel Loutraki (Loutraki, Grčija); Vivere Entertainment AE (Atene, Grčija); Theros International Gaming, Inc. (Patra, Grčija); Elliniko Casino Kerkiras (Atene); Casino Rodos (Rodos, Grčija); Porto Carras AE (Alimos, Grčija); and Kazino Aigaiou AE (Syros, Grčija) (zastopnik: S. Pappas, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeče stranke Splošnemu sodišču predlagajo, naj:

- za nično razglasi Odločbo Komisije C(2012) 6777 final o državni pomoči SA 33988 (2011/N) z dne 3. oktobra 2012;
- Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeče stranke v utemeljitev tožbe navajajo štiri tožbene razloge.

1. S prvim tožbenim razlogom se zatrjuje kršitev pravic tožečih strank do izjave iz člena 108(2) PDEU, ki naj bi

jo Komisija storila, ker ni začela formalnega postopka preiskave v skladu s členom 4(4), 6 in 20 Uredbe št. 659/1999, s čimer je prišlo do zlorabe pooblastil.

- Komisija je kršila člen 108(2) PDEU in člene 4 in naslednje Uredbe, in sicer ker je v bistvu vodila brez spoštovanja uradnih pogojev, tako da so tožeče stranke–pritožniki ter druge zadevne stranke niso imele možnosti izkoristiti pravice do izjave.

2. Z drugim tožbenim razlogom se zatrjuje kršitev obveznosti obrazložitve in pravice tožečih strank do dobrega upravljanja iz člena 296 PDEU oziroma člena 41 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah.

- Izpodbijana odločba – s tem, da ne vsebuje vseh nujno potrebnih številčnih ekonomskih podatkov – ne navaja jasno in nedvoumno razlogovanja Komisije, kar bi tožečim strankam omogočilo, da določijo razloge, zaradi katerih je bilo ugotovljeno, da zadevni ukrepi niso državne pomoči. Teh opustitev naj bi ne bilo mogoče upravičiti z varovanjem poslovne skrivnosti.

- Tožeče stranke izpodbijajo tudi zaupnost bistvenih ekonomskih parametrov.

3. S prvim tožbenim razlogom se zatrjuje kršitev pravice tožečih strank do učinkovitega pravnega varstva iz člena 6 Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (EKČP) ter člena 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah.

- Iz istih razlogov, kot so navedeni v okviru drugega tožbenega razloga, je bila kršena pravica tožečih strank do učinkovitega pravnega varstva. Tožeče stranke imajo težave neposredno izpodbijati temelj izpodbijane odločbe, saj nikakor ne morejo določiti razlogovanja zanj, saj le-to temelji zgolj na ekonomskih podatkih, ki pa še vedno niso bili razkriti.

4. S četrty tožbenim razlogom se zatrjuje očitno nepravilna uporaba prava pri oceni skladnosti sporazuma ALV in njenega dodatka in pri ugotovitvi, da slednja ne daje OPAP nobene gospodarske prednosti.

- Dodelitev gospodarske prednosti, formalni pogoj za obstoj državne pomoči, je treba presojati znotraj upoštevnega trga in ne na podlagi skupne presoje z drugimi podobnimi ukrepi, odobrenimi istemu prejemniku, vendar na drugem trgu, in to ne glede, ali so primerljivi ali ne. V nasprotnem primeru bi bilo varstvo konkurence občutno nepopolno.

— V vsakem primeru se takšne skupne presoje ne sme opraviti glede ukrepov, do katerih bi prišlo v različnih obdobjih.

Pritožba, ki jo je 30. januarja 2013 vložila BT zoper sklep, ki ga je 3. decembra 2012 izdalo Sodišče za uslužbence v zadevi BT proti Komisiji (F-45/12)

(Zadeva T-59/13 P)

(2013/C 114/59)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Pritožnica: BT (Bukarešta, Romunija) (zastopnik: N. Visan, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlogi

Pritožnica Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- sklep Sodišča za uslužbence z dne 3. decembra 2012 v zadevi F-45/12 razveljavi;
- ponovno obravnava zadevo in sprejme prijavo tožeče stranke/pritožnice; in
- toženi stranki/drugi stranki v postopku naloži plačilo stroškov.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica v utemeljitev pritožbe navaja sedem pritožbenih razlogov.

1. Prvi pritožbeni razlog se nanaša na kršitev enega od načel, ki ureja upravni postopek, in sicer načela dejavne vloge, ker je Sodišče za uslužbence navedlo, da tožba ni bila obrazložena, ne da bi na svojo pobudo preverilo zakonitost odločitve, ki se izpodbija na prvi stopnji, ki se ne bi omejevala na razloge, ki jih je navedla pritožnica.

2. Drugi pritožbeni razlog se nanaša na kršitev člena 6, odstavek 1, in člena 47, odstavek 1 in 2, Listine Evropske unije o temeljnih pravicah. Gre za kršitev načela „dostopa do sodišča“ in načela nepristranskosti sodišča, ker je Sodišče za uslužbence tožbo pritožnice zavrglo kot očitno nedopustno, ne da bi ji dalo možnost, da vloži pravo/popolno prijavo, ki pomeni pravico, ki je zagotovljena in priznana v zakonodaji vsake države članice in tudi pred evropskimi sodišči (na primer Evropsko sodišče za človekove pravice).

3. Tretji pritožbeni razlog se nanaša na kršitev pravice „dostopa do sodišča“, ki je bila storjena s tem, da navedeno sodišče ni sprejelo pravice do vložitve odgovora na vlogo tožene stranke – in to takrat, ko je tožeča stranka/pritožnica izrecno zaprosila za drugo izmenjavo vlog. Neodobritev te pravice (do vložitve odgovora) je pritožnici odvzela možnost popraviti nepravilnost, ki jo je ugotovilo Sodišče za uslužbence – in to takrat, ko pritožnica ni več mogla vložiti nove tožbe, ki bi ustrezala pravnim zahtevam, saj je rok za vložitev tožbe že potekel (člen 78 Poslovnika Sodišča za uslužbence).

4. Četrty pritožbeni razlog se nanaša na kršitev načela glede pravice predložiti zadevo sodišču in kršitev načela javnosti postopka, ker obravnava ni bila javna; to načelo je namreč zagotovljeno v Poslovniku Sodišča za uslužbence ter v členu 6(1) Evropske konvencije o človekovih pravicah.

5. Peti pritožbeni razlog se nanaša na kršitev načela enakosti v postopku, ker Sodišče za uslužbence pritožnice ni zaslišalo glede nedopustnosti njene tožbe (člen 6(1) Evropske konvencije o človekovih pravicah).

6. Šesti pritožbeni razlog se nanaša na kršitev člena 21, prvi odstavek, Statuta Sodišča in člena 44(1)(c) Poslovnika Splošnega sodišča, ker je Sodišče za uslužbence dejansko uporabilo „pravilo o jasnosti sodnih postopkov“, saj je menilo, da tožba ni bila obrazložena.

7. Sedmi pritožbeni razlog se nanaša na trditev, da naložitev stroškov pritožnici, medtem ko Sodišče vsebinsko o zadevi ni odločalo in to v času, ko je pritožnica, zaradi posledic izteka pogodbe o zaposlitvi pri Evropski komisiji, socialni primer, pomeni kršitev člena 89, točka 6, Poslovnika Sodišča za uslužbence, ki določa, da „če se postopek ustavi, o stroških odloči Sodišče za uslužbence po lastni presoji“.

**Tožba, vložena 11. februarja 2013 – InterMune UK in drugi
proti Evropski agenciji za zdravila****(Zadeva T-73/13)**

(2013/C 114/60)

*Jezik postopka: angleščina***Stranke**

Tožke stranke: InterMune UK Ltd (London, Združeno kraljestvo); InterMune, Inc. (Brisbane, Združene države); in InterMune International AG (Muttentz, Švica) (zastopniki: I. Dodds-Smith in A. Williams, Solicitors, T. de la Mare, Barrister, in F. Campbell, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska agencija za zdravila

Predloga

Tožke stranke Splošnemu sodišču predlagajo, naj:

- sklep, s katerim je tožena stranka 15. januarja 2013 tožecim strankam naložila, naj na podlagi Uredbe (ES) št. 1049/2001 ⁽¹⁾ razkrijejo nekatere informacije, razglasi za ničen v delu, v katerem se nanaša na informacije, ki so jih tožke stranke predhodno posredovale toženi stranki in ki še niso javne; in
- toženi stranki naloži plačilo sodnih in drugih stroškov in izdatkov tožecih strank, povezanih z zadevo.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožke stranke v podporo tožbi navajajo tri tožbene razloge:

1. Prvi tožbeni razlog: tožena stranka ni pravilno pretehtala interesov v skladu s členom 4(2) Uredbe (ES) št. 1049/2001, iz katerega je razvidno, da je treba presoditi, ali dejansko obstaja javni interes za razkritje spornih informacij, ki prevlada nad varstvom poslovnih interesov tožecih strank, da ne utrpijo škode, ki bi s takim razkritjem nastala.
2. Drugi tožbeni razlog: tožena stranka ni pravilno upoštevala drugih elementov, pomembnih za zakonsko določeno tehtanje, vključno z:
 - zahtevami, določenimi v zakonodaji EU (zlasti Uredbi (ES) št. 726/2004 ⁽²⁾ in njenem členu 14(11));
 - obveznostmi glede razlage, ki jih člen 39(3) TRIPs (Sporazum o trgovinskih vidikih pravic intelektualne lastnine) določa za vse institucije EU, kadar razlagajo pravo Unije;

- temeljno lastninsko pravico in pravico do zasebnosti, kot sta varovani v Listini Evropske unije o temeljnih pravicah, ki ju je treba obravnavati ob natančni presoji upoštevnih dejstev, tako da se omogoči analiza sorazmernosti; in
- dolžnostjo upoštevanja smernic in politik o pomembnosti varstva poslovno pomembnih informacij, ki jih je objavila sama.

3. Tretji tožbeni razlog: če bi tožena stranka pravilno pretehtala elemente in pravilno obravnavala upoštevne dejavnike, bi bila edina zakonita, sorazmerna in/ali smiselna ugotovitev, da se spornih informacij ne sme razkriti.

-
- ⁽¹⁾ Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001 z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 3 str. 331).
- ⁽²⁾ Uredba (ES) št. 726/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o postopkih Skupnosti za pridobitev dovoljenja za promet in nadzor zdravil za humano in veterinarsko uporabo ter o ustanovitvi Evropske agencije za zdravila (UL, posebna izdaja v slovenščini: poglavje 13, zvezek 34, str. 229).

**Tožba, vložena 15. februarja 2013 – Združeno kraljestvo
proti ECB****(Zadeva T-93/13)**

(2013/C 114/61)

*Jezik postopka: angleščina***Stranki**

Tožča stranka: Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska (zastopnika: K. Beal, QC, in E. Jenkinson, zastopnik)

Tožena stranka: Evropska centralna banka

Predlogi

Tožča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- Sklep Evropske centralne banke z dne 11. decembra 2012 o spremembah Sklepa ECB/2007/7 o pogojih za sistem TARGET2-ECB (ECB/2012/31) (UL 2013, L 13, str. 8) razglasi za deloma ničen;

— Smernico Evropske centralne banke z dne 5. decembra 2012 o transevropskem sistemu bruto poravnave v realnem času (TARGET2) (ECB/2012/27) (UL 2013, L 30, p. 1) razglasi za deloma nično;

— toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka tožbo opira na sedem tožbenih razlogov.

1. Tožeča stranka v prvem tožbenem razlogu navaja, da ECB ni bila pristojna za objavo spornih aktov, bodisi v nobenem primeru bodisi ne brez razglasitve s predpisom, kakršen je uredba, ki jo sprejme Svet ali sama ECB.

2. Tožeča stranka v drugem tožbenem razlogu navaja, da izpodbijana akta bodisi *de jure* bodisi *de facto* centralnim klirinškim nasprotnim strankam (Central Clearing Counterparties, v nadaljevanju CCP), ki želijo opravljati kliring (clearing) ali poravnavo (settlement) v EUR in katerih dnevni obseg trgovanja presega določen prag, nalagata obveznost rezidentstva. Tožeča stranka podredno (ali poleg tega) navaja, da ta akta vsebujeta omejitve v zvezi z naravo in/ali obsegom storitev ali kapitala, ki se lahko zagotovijo CCP-jem, ki imajo sedež v državah članicah, ki niso članice evroobmočja. Sporna akta kršita člene 48, 56 in/ali 63 PDEU ali vsaj enega od teh členov, s tem da:

— bodo morale CCP, ustanovljene v državah članicah, ki niso članice evroobmočja, kot je Združeno kraljestvo, predstaviti svoje upravne in nadzorne centre v države članice, ki so članice evrosistema. Prav tako se bodo morale CCP ponovno ustanoviti kot pravne osebe po domačem pravu druge države članice;

— v primeru, da se take CCP ne predstavijo kot se zahteva, do finančnih trgov v državah članicah evrosistema ne bodo več mogle dostopati pod enakimi pogoji kot CCP, ustanovljene na teh ozemljih, ali pa do teh trgov sploh ne bodo mogle več dostopati;

— taka CCP, ki ni rezidentka, ne bo pod enakimi pogoji upravičena do ugodnosti, ki jih nudijo ECB ali nacionalne centralne banke (v nadaljevanju: NCB) evrosistema, ali pa da te ugodnosti sploh ne bo upravičena;

— posledično bo možnost da taka CCP nudi storitve kliringa ali poravnavanja v EUR strankam v Uniji omejena ali pa celo v celoti prepovedana.

3. Tožeča stranka v tretjem tožbenem razlogu navaja, da izpodbijana akta kršita člena 101 PDEU in/ali 102 PDEU, v povezavi s členoma 106 PDEU in 13 PEU, ker:

— dejansko vsebujeta zahtevo, da morajo biti vse operacije kliringa v EUR, ki presegajo določeno višino, opravljene v CCP, ustanovljenih v državi članici, ki je članica evroobmočja;

— ECB in/ali evroobmočju in/ali NCB dejansko nalagata, naj rezerv v EUR ne zagotavljajo CCP, ustanovljenim v državah članicah, ki niso članice evroobmočja, če presegajo v sklepu določen prag.

4. Tožeča stranka v četrtem tožbenem razlogu navaja, da zahteva, da morajo imeti CCP, ustanovljene v državah članicah, ki niso članice evroobmočja, drugačno pravno obliko in sedež, povzroča neposredno ali posredno diskriminacijo na podlagi državne pripadnosti. Prav tako je v nasprotju s splošnim načelom enakosti iz prava EU, saj se CCP, ustanovljene v različnih državah članicah, brez kakršnekoli objektivne utemeljitve obravnavajo različno.

5. Tožeča stranka v petem tožbenem razlogu navaja, da sporna akta kršita upoštevne določbe Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o izvedenih finančnih instrumentih OTC, centralnih nasprotnih strankah in repozitorijih sklenjenih poslov (UL L 201, str. 1).

6. Tožeča stranka v šestem tožbenem razlogu navaja, da sporna akta kršita člene II, XI, XVI in XVII Splošnega sporazuma o trgovini in storitvah (GATS) ali vsaj enega od teh členov.

7. Tožeča stranka v sedmem tožbenem razlogu navaja, ne da bi prevzela dokazno breme v zvezi z dokazovanjem, da izjeme javnega interesa za take omejitve ni mogoče uporabiti (dokazno breme v zvezi z navajanjem razlogov v prid taki izjemi ima ECB, če se ta za to odloči), da nobena utemeljitev ECB, ki temelji na razlogih javnega interesa, ne bi izpolnila zahteve po sorazmernosti, saj so na voljo manj omejujoča sredstva za zagotovitev nadzora nad finančnimi institucijami, ki so znotraj Unije vendar zunaj evroobmočja.

Pritožba, ki jo je 17. februarja 2013 vložil Ioannis Ntouvass zoper sodbo, ki jo je 11. decembra 2012 izdalo Sodišče za uslužbenke v zadevi F-107/11, Ntouvass proti ECDC

(Zadeva T-94/13 P)

(2013/C 114/62)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Pritožnik: Ioannis Ntouvass (Agios Stefanos, Grčija) (zastopnik: V. Kolias, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Evropski center za preprečevanje in obvladovanje bolezni (Stockholm, Švedska)

Predlogi

Pritožnik Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi sodbo Sodišča za uslužbence z dne 11. decembra 2012 v zadevi Ntouvras proti ECDC, F-107/11, s katero je bila zavržena tožba za razglasitev ničnosti ocenjevalnega poročila za pritožnika za leto 2010 in s katero mu je bilo naloženo plačilo vseh stroškov;
- odločbo, ki se je izpodbijala na prvi stopnji, razglasi za nično; in
- drugi stranki v postopku naloži plačilo vseh stroškov postopka na prvi stopnji in pritožbenega postopka.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnik v utemeljitev pritožbe navaja štirinajst pritožbenih razlogov.

1. Prvi pritožbeni razlog: kršitev pravnega pravila v zvezi z dokaznim bremenom in obravnavo dokazov, ker je Sodišče za uslužbence ugodilo predlogu druge stranke v postopku, naj se podaljša rok za vložitev odgovora na tožbo na prvi stopnji, čeprav naj druga stranka v postopku ne bi predložila dokazov za okoliščine, za katere je trdila, da opravičujejo tako podaljšanje.
2. Drugi pritožbeni razlog: bistvena napaka v ugotovitvi dejstev, ker je Sodišče za uslužbence ugotovilo, da je bil datum vročitve tožbe drugi stranki v postopku na prvi stopnji 7. november 2011 in ne 4. november 2011.
3. Tretji pritožbeni razlog: napačna presoja dejstev, ker naj bi Sodišče za uslužbence napačno obravnavalo in presodilo dokumente v spisu, ki dokazujejo neutemejenost trditve, ki jih je predložila druga stranka v postopku v utemeljitev svojega predloga za podaljšanje roka za vložitev odgovora na tožbo na prvi stopnji.
4. Četrty pritožbeni razlog: napačna pravna opredelitev dejstev, ker naj bi Sodišče za uslužbence napačno opredelilo okoliščine, ki jih je navedla druga stranka v postopku ob predlogu za podaljšanje roka za vložitev odgovora na tožbo na prvi stopnji, kot „izjemne“.
5. Peti pritožbeni razlog: napaka v ugotovitvi dejstev in podredno v pravni opredelitvi dejstev, ker naj bi Sodišče za uslužbence napačno ugotovilo, da pritožnik ni predlagal, naj se ugoti njegovim predlogom, in podredno, da njegove izjave niso pomenile predloga, naj se ugoti njegovim predlogom.
6. Šesti pritožbeni razlog: napačna presoja dokumentov iz spisa, ker je Sodišče za uslužbence menilo, da sta bili dve delovni mesti v službah druge stranke v postopku bistveno različni.
7. Sedmi pritožbeni razlog: napačna določitev dokaznega bremena, ker je Sodišče za uslužbence zavrnilo trditev pritožnika, da je vsaj pri enem od članov paritetnega odbora druge stranke v postopku za ocenjevanja obstajalo nasprotje interesov, ker naj za to ne bi obstajali dokazi, čeprav naj bi navedeni dokazi obstajali v dokumentih, ki so bili navedeni v tožbi na prvi stopnji in so bili drugi stranki v postopku na voljo; podredno, Sodišče za uslužbence naj ne bi izpolnilo svoje dolžnosti, da kot upravno sodišče, ki odloča v delovnem sporu, odredi potrebne ukrepe procesnega vodstva, da bi se priskrbeli navedeni dokumenti. Sodišče za uslužbence naj bi poleg tega napačno razlagalo pravno podlago pritožnikovega predloga in napačno razlagalo člen 9(6) izvedbene določbe št. 20 o ocenjevanjih (v nadaljevanju: izvedbena določba) ki jo je dne 17. aprila 2009 sprejel direktor ECDC.
8. Osmi pritožbeni razlog: napačna razlaga in neobravnavanje tožbenega predloga, s katerim se je očitelo pomanjkanje postopkovnih pravil za paritetni odbor ECDC za ocenjevanje.
9. Deveti pritožbeni razlog: izkrivljanje dokazov, podredno pravne opredelitve, dejstev, ker je Sodišče za uslužbence menilo, da pritožnikov tožbeni razlog, da paritetni odbor ECDC ni preveril elementov, ki bi jih na podlagi člena 9(4) izvedbene določbe moral preveriti, ni utemeljen.
10. Deseti pritožbeni razlog: napačna presoja, podredno pravna opredelitev, dejstev, ker je Sodišče za uslužbence menilo, da je obrazložitev mnenja paritetnega odbora ECDC za ocenjevanja zadostna.
11. Enajsti pritožbeni razlog: napačna razlaga tožbenega razloga in napačna pravna opredelitev dejstev, ker naj bi Sodišče za uslužbence napačno razlagalo pritožnikov tožbeni razlog, da je nezadostna obrazložitev mnenja paritetnega odbora druge stranke v postopku za ocenjevanja ena od očitnih napak pri presoji, in navedeno obrazložitev obravnavalo kot zadostno.

12. Dvanajsti pritožbeni razlog: napačna presoja dejstev, ker je Sodišče za uslužbenca menilo, da v izpodbijanem ocenjevalnem poročilu glede pritožnikove učinkovitosti v zvezi z delovno obremenitvijo ni bila storjena očitna napaka pri presoji.
13. Trinajsti pritožbeni razlog: napačna pravna opredelitev dejstev, ker je Sodišče za uslužbenca menilo, da je kritika v izpodbijanem poročilu sorazmerna, čeprav druga stranka v postopku v ocenjevalnem obdobju pritožnika ni obvestila o domnevnih težavah z njegovim obnašanjem.
14. Štirinajsti pritožbeni razlog: napačna presoja dejstev, ker je Sodišče za uslužbenca menilo, da je bila delovna obremenitev pritožnika manjša, kot je dejansko bila.

— člen 2(2)(h) izpodbijanega sklepa razglasi za ničen, ali podredno, člen 2(2)(h) razglasi za ničen v delu, v katerem je ugotovljeno, da je družba Toshiba solidarno odgovorna, ali podredno, zmanjša globo, kolikor Splošno sodišče meni, da je primerno;

— odredi kakršen koli drug ukrep, ki bi bil ob upoštevanju okoliščin zadeve primeren;

— toženi stranki naloži plačilo stroškov tožeče stranke

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja šest tožbenih razlogov.

Tožba, vložena 20. februarja 2013 – Toshiba proti Komisiji

(Zadeva T-104/13)

(2013/C 114/63)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Toshiba Corp. (Tokio, Japonska) (zastopniki: J. MacLennan, Solicitor, J. Jourdan, A. Schulz in P. Berghe, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- člen 1(2)(d) Sklepa Komisije z dne 5. decembra 2012 v zadevi COMP/39.437 – katodne cevi televizijskih in računalniških zaslonov razglasi za ničen;
- člen 1(2)(e) Sklepa Komisije z dne 5. decembra 2012 v zadevi COMP/39.437 – katodne cevi televizijskih in računalniških zaslonov razglasi za ničen;
- člen 2(2)(g) izpodbijanega sklepa razglasi za ničen, ali podredno, zmanjša globo, kolikor Splošno sodišče meni, da je primerno;

1. Prvi tožbeni razlog: v izpodbijanem sklepu je napačno ugotovljeno, da je družba Toshiba Corporation odgovorna za kršitev člena 101 PDEU v obdobju od 16. maja 2000 do 11. aprila 2002.

2. Drugi tožbeni razlog: v izpodbijanem sklepu je napačno ugotovljeno, da je družba Toshiba Corporation odgovorna za kršitev člena 101 PDEU v obdobju od 12. aprila 2002 do 31. marca 2003.

3. Tretji tožbeni razlog: v izpodbijanem sklepu je napačno ugotovljeno, da je družba Toshiba Corporation odgovorna za kršitev člena 101 PDEU v obdobju od 1. aprila 2003 do 12. junija 2006.

4. Četrty tožbeni razlog: v izpodbijanem sklepu je napačno ugotovljeno, da je družba Toshiba Corporation solidarno odgovorna za sodelovanje družbe Matsushita Toshiba Picture Display Co., Ltd. (v nadaljevanju: MTPD pri kršitvi, storjeni v obdobju od 1. aprila 2003 do 12. junija 2006.

5. Peti tožbeni razlog, ki je podreden četrtemu tožbenemu razlogu: v izpodbijanem sklepu je napačno ugotovljeno, da je družba MTPD sodelovala pri kršitvi v obdobju od 1. aprila 2003 do 12. junija 2006.

6. Šesti tožbeni razlog: v izpodbijanem sklepu je v členih 2(2)(g) in 2(2)(h) napačno naložena globa, ali podredno, v izpodbijanem sklepu sta ti globi napačno izračunani.

Tožba, vložena 23. februarja 2013 – VTZ in drugi proti Svetu**(Zadeva T-108/13)**

(2013/C 114/64)

*Jezik postopka: angleščina***Stranke**

Tožbe stranke: Volžskij trubnyi zavod OAO (VTZ OAO) (Volzhsky, Rusija); Taganrogskij metallurgičeskij zavod OAO (Tagmet OAO) (Taganrog, Rusija); Sinarskij trubnyj zavod OAO (SinTZ OAO) (Kamensk-Uralsky, Rusija); in Severskij trubnyj zavod OAO (STZ OAO) (Polevskoy, Rusija) (zastopniki: J. Bellis, F. Di Gianni in G. Coppo, odvetniki)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi

Tožbe stranke Splošnemu sodišču predlagajo, naj:

- za nično razglasi Izvedbeno uredbo Sveta (EU) št. 1269/2012 z dne 21. decembra 2012 o spremembi Izvedbene uredbe (EU) št. 585/2012 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz nekaterih brezšivnih cevi iz železa ali jekla s poreklom med drugim iz Rusije, po delnem vmesnem pregledu v skladu s členom 11(3) Uredbe (ES) št. 1225/2009, in sicer v delu, kjer prodaje iz točk od 23 do 33 izpodbijane uredbe vključuje na področje preiskave v zvezi s pregledom;
- posledično naj stopnjo protidampinške dajatve za skupino TMK z 28,7 % spremeni na 13,6 %; in
- Svetu naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožbe stranke v utemeljitev tožbe navajajo tri tožbene razloge.

S prvim tožbenim razlogom tožeča stranka zatrjuje, da se izpodbijana uredba – za določitev klasifikacije cevi iz točk od 23 do 33 izpodbijane uredbe – nezakonito opira na merila, ki jih ni v izreku zadevnih davčnih določb.

Z drugim tožbenim razlogom tožeča stranka zatrjuje, da je podlaga, ki jo je Svet navedel za ugotovitev, da se cevi iz točk od 23 do 33 izpodbijane uredbe ne uvrščajo pod oznako KN 7304 59 10, nepravilna.

S tretjim tožbenim razlogom tožeča stranka zatrjuje, da v obravnavani zadevi samo dejstvo, da so bile cevi iz točk od

23 do 33 izpodbijane uredbe dejansko uporabljene za izdelavo cevi z drugimi prečnimi prerezi in debelinami sten, dokazuje, da cevi sodijo pod oznako KN 7304 59 10.

Pritožba, ki jo je 22. februarja 2013 vložila Maria Concetta Cerafogli zoper sodbo, ki jo je 12. decembra 2012 izdalo Sodišče za uslužbence v zadevi F-43/10, Maria Concetta Cerafogli proti ECB**(Zadeva T-114/13 P)**

(2013/C 114/65)

*Jezik postopka: angleščina***Stranki**

Pritožnica: Maria Concetta Cerafogli (Frankfurt na Majni, Nemčija) (zastopnik: L. Levi, odvetnik)

Druge stranka v postopku: Evropska centralna banka

Predlogi

Pritožnica Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- izpodbijano sodbo razveljavi;
- posledično:
 - razglasi ničnost odločbe Evropske centralne banke z dne 24. novembra 2009, s katero je ta zavrnila trditve pritožnice v zvezi z diskriminacijo in napadom na njeno dostojanstvo zaradi obnašanja njenega nadrejenega, ter po potrebi, razglasi ničnost odločbe z dne 24. marca 2010, s katero je bila zavrnjena posebna pritožba;
 - ugotovi zahteve tožbe stranke, kot so navedene v njenem predlogu za notranji upravni nadzor in zlasti:
 - odredi prenehanje vsakršne oblike diskriminacije in psihičnega nadlegovanja pritožnice, bodisi preko besednega izražanja, bodisi preko delovnih nalog in dogovorov;
 - odredi, naj pritožnica od g.G. v pisni obliki prejme preklic njegovih žaljivih izjav in groženj;
 - v vsakem primeru odredi povračilo utrpele nepremoženjske in premoženjske škode, ki je *ex aequo et bono* ocenjena na 50 000 EUR (nepremoženjska škoda) in na 15 000 EUR (premoženjska škoda);

- ECB naloži, da predloži popolno poročilo o notranji upravni preiskavi z vsemi njegovimi prilogami, vključno z zapisnikom o zaslišanju. Dalje, ECB naj se naloži, da predloži tudi vso korespondenco med preiskovalnim odborom in izvršilnim odborom in/ali predsednikom ECB;
- kot pričo povabi nekdanjo socialno delavko pri toženi stranki;
- toženi stranki naloži plačilo vseh stroškov v zvezi s pritožbenim postopkom in postopkom na prvi stopnji.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica v utemeljitev pritožbe navaja pet pritožbenih razlogov.

1. Prvi pritožbeni razlog: kršitev pravice do obrambe, izkrižvanje podatkov v spisu, kršitev načela sorazmernosti, kršitev člena 20 Uredbe (ES) št. 45/2001⁽¹⁾ in kršitev pravice do učinkovitega pravnega sredstva. Pritožnica v zvezi s tem trdi, da je Sodišče za uslužbence EU napačno uporabilo pravo in kršilo njeno pravico do obrambe, ker je menilo, da se ne more sklicevati na obveznost ECB do spoštovanja pravice do obrambe. Sklep o zavrnitvi njene prošnje za pomoč je namreč močno vplival na interese pritožnice, poleg tega pa je bil zoper pritožnico „začet“ postopek v smislu, opredeljenem v sodni praksi (Komisija proti Lisrestal). Ker pritožnici ni bil dovoljen vpogled v spis, pred evropskim sodiščem ni mogla v zadostni meri braniti svojih pravic v zvezi s spisom, zaradi česar je bila kršena tudi njena pravica do učinkovitega pravnega sredstva.
2. Drugi pritožbeni razlog: kršitev pravice do učinkovitega pravnega sredstva in obveznosti obrazložitve, ki jo ima sodišče. Pritožnica je v zvezi s tem Sodišču za uslužbence predlagala, naj ECB naloži, da v skladu s členom 55 Poslovnika Sodišča za uslužbence predloži spis o preiskavi, vključno s poročilom o preiskavi z vsemi njegovimi prilogami, in zapisnikom o zaslišanju. Za namen izdaje izpodbijane sodbe ti ukrepi procesnega vodstva niso bili odrejeni, s čimer sta bili kršeni pravici pritožnice do učinkovitega pravnega sredstva in do tega, da sodišče izpolni obveznost obrazložitve.
3. Tretji pritožbeni razlog: kršitev naloge preiskovalnega odbora in dolžnosti nudenja pomoči, ker so ugotovitve v okviru obeh nadzorov (v okviru preiskave in Sodišča za uslužbence) zelo skope, saj je bilo dokazano zgolj, da so

nekateri sodelavci podali negativne izjave o pritožnici in njenem delu. Vendar s tem ni bil upoštevan obseg njene prošnje za pomoč – in torej naloge odbora – na podlagi katere bi bilo treba presoditi ugotovitve o negativnih mnenjih o njej. Dalje, v izpodbijani sodbi je spregledana nepoštenost tega položaja, zlasti tega, da pritožnica ni bila obveščena o podanih negativnih mnenjih in je bila s tem postavljena v brezizhodni položaj, v katerem je bil njen ugled okrnjen in se ni mogla braniti.

4. Četrty pritožbeni razlog: kršitev člena 6(5) upravne okrožnice 1/2006 izvršilnega odbora ECB z dne 21. marca 2006 o notranjih upravnih preiskavah, ker je bilo v izpodbijani sodbi napačno ugotovljeno, da je bilo treba poročilo o preiskavi skupaj s celotnim spisom posredovati le vodji preiskave.
5. Peti pritožbeni razlog: napačna opredelitev očitne napake pri presoji in kršitev obveznosti obrazložitve, ki jo ima sodišče, ker opredelitev očitne napake pri presoji, ki je podana v izpodbijani sodbi, ni v skladu s sodno prakso Splošnega sodišča. Poleg tega naj bi bila v izpodbijani sodbi kršena dolžnost preverjanja očitne napake.

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 45/2001 evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 26, str. 102).

Tožba, vložena 22. februarja 2013 – Dennekamp proti Parlamentu

(Zadeva T-115/13)

(2013/C 114/66)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Gert-Jan Dennekamp (Giethoorn, Nizozemska)
(zastopnika: O. Brouwer in T. Oeyen, odvetnika)

Tožena stranka: Evropski parlament

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— za ničen razglasi sklep Parlamenta z dne 11. decembra 2012 o zavrnitvi dostopa do (i) vseh dokumentov, iz katerih je razvidno, kateri zdajšnji člani Evropskega parlamenta (ČEP) so vključeni v sistem dodatnega pokojninskega zavarovanja (pokojninski sistem), (ii) do seznama imen ČEP, ki so bili v pokojninski sistem vključeni po septembru 2005, in (iii) do seznama imen oseb, ki so zdaj vključene v pokojninski sistem, za katere Parlament vplačuje mesečne prispevke. O tem sklepu je bila tožeča stranka obveščena 12. decembra 2012 z dopisom z referenčno številko A(2012)13180; in

— Parlamentu v skladu s členom 87 Poslovnika Splošnega sodišča naloži plačilo stroškov tožeče stranke, vključno s stroški morebitnih intervenientov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja dva tožbena razloga.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev členov 11 in 42 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah; napačna uporaba prava pri uporabi člena 4(1)(b) Uredbe (ES) št. 1049/2001 ⁽¹⁾ v povezavi s členom 8(b) Uredbe (ES) št. 45/2001 ⁽²⁾, saj se z izpodbijanim sklepom zaradi napačne uporabe člena 4(1)(b) Uredbe (ES) št. 1049/2001 v povezavi s členom 8(b) Uredbe (ES) št. 45/2001 neupravičeno omejuje obseg pravice iz člena 11 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (Listina) do sprejemanja in širjenja informacij, ter pravice iz člena 42 Listine do dostopa do uradnih dokumentov, ker je Parlament:

— prvič, napačno ugotovil, da tožeča stranka ni navedla izrecnih in zakonitih razlogov, ki bi izkazovali nujnost posredovanja osebnih podatkov iz zahtevanih dokumentov;

— drugič, napačno ugotovil, da podatki o vključitvi v pokojninski sistem spadajo v zasebno sfero zadevnih ČEP; in

— tretjič, napačno uporabil pravo, ker je menil, da pravni interes zadevnih ČEP prevlada nad nujnostjo posredovanja podatkov.

2. Drugi tožbeni razlog: Parlament zaradi napačne uporabe prava ni izpolnil obveznosti navedbe zadostnih in ustreznih

razlogov za izpodbijani sklep, zato je kršil obveznost navedbe ustreznih razlogov iz člena 296 PDEU.

⁽¹⁾ Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001 z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 3, str. 331).

⁽²⁾ Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 26, str. 102).

Tožba, vložena 4. marca 2013 – Italija proti Komisiji

(Zadeva T-125/13)

(2013/C 114/67)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Italijanska republika (zastopnika: G. Palmieri in S. Fiorentino, avvocati dello Stato)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlog

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— odločbo Evropske komisije št. C(2012) 9448 final z dne 19. decembra 2012, vročena 20. decembra 2012, glede kapital-skih vložkov družbe SEA S.p.A. v družbo SEA Handling SpA, razglasi za nično;

— Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

V tej zadevi tožeča država članica izpodbija odločbo Evropske komisije s katero je bilo ugotovljeno, da so ukrepi, ki jih je družba SEA SpA, koncesionarka, ki upravlja letališči Milano Malpensa in Milano Linate, izvajala v korist odvisne družbe SEA Handling SpA, ki je zadolžena za opravljanje storitev zemeljske oskrbe na istih dveh letališčih – in sicer ukrepi, ki so bili v bistvu večkratni kapitalski vložki za pokritje izgub v tekočem poslovnem letu – državne pomoči, ki niso združljive z notranjim trgov.

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja štiri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev načel dobrega upravljanja in pravne varnosti.

— V zvezi s tem navaja, da je bila izpodbijana odločba sprejeta ob kršitvi načel dobrega upravljanja in pravne varnosti, zaradi česar so bila z njo kršena tudi legitimna pričakovanja njenih naslovnikov glede zakonitosti ukrepov, in to tako zaradi predolgega trajanja celotnega postopka, in zlasti prehodne preučitve, kot tudi zaradi nejasnosti odločitev in ravnanja Komisije v tem postopku.

2. Drugi tožbeni razlog: bistvena kršitev postopka zaradi kršitve pravice do izjave in neseznovitve.

— Glede tega tožeča stranka trdi, da je bila izpodbijana odločba sprejeta ob kršitvi pravice do izjave in pravice do obrambe strank, zaradi razširitve predmeta preiskave

Komisije na obdobje, ki ni bilo predmet odločbe o začetku formalnega postopka preiskave.

3. Tretji tožbeni razlog: kršitev členov 107 PDEU in 108(3) PDEU, napačna ugotovitev dejanskega stanja ter neobstoje obrazložitve glede pripisa spornih ukrepov javnemu organu.

— Italijanska vlada, tožeča stranka, trdi, da so v izpodbijani odločbi sporni ukrepi napačno pripisani javnemu organu, v zvezi s tem pa ni podan ustrezen dokaz ali zadostna obrazložitev.

4. Četrty tožbeni razlog: kršitev členov 107 PDEU in 108(3) PDEU, napačna ugotovitev dejanskega stanja ter neobstoje obrazložitve glede pripisa spornih ukrepov javnemu organu

— V zvezi s tem tožeča stranka navaja, da je v izpodbijani odločbi napačno ugotovljeno, da ravnanje družbe SEA ne izpolnjuje merila preudarnega vlagatelja v tržnem gospodarstvu, v zvezi s tem pa tudi ni podan ustrezen dokaz ali zadostna obrazložitev.

SODIŠČE ZA USLUŽBENCE EVROPSKE UNIJE

Sodba Sodišča za uslužbence (prvi senat) z dne 26. februarja 2013 – Labiri proti EESO

(Zadeva F-124/10) ⁽¹⁾

(Javni uslužbenci — Obveznost nudenja pomoči — Člen 12a Kadrovskih predpisov — Psihično nadlegovanje — Upravni preiskovalni postopek)

(2013/C 114/68)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Vassiliki Labiri (Bruselj, Belgija) (zastopniki: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, É. Marchal in D. Abreu Caldas, odvetniki)

Tožena stranka: Evropski ekonomsko-socialni odbor (zastopniki: M. Arsène in L. Camarena Januzec, zastopnika, skupaj z M. Troncoso Ferrerjem in F.-M. Hislairejem, odvetnikoma)

Predmet

Javni uslužbenci – Predlog za razglasitev ničnosti odločbe o zaustavitvi brez nadaljnjih ukrepov upravnega preiskovalnega postopka, ki je bil začel po pritožbi tožeče stranke zaradi psihičnega nadlegovanja

Izrek

1. Odločba generalnega sekretarja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora z dne 18. januarja 2010 se razglasi za nično.
2. Evropski ekonomsko-socialni odbor nosi svoje stroške in plača stroške, ki jih je priglasila V. Labiri.

⁽¹⁾ UL C 63, 26.2.2011, str. 34.

Sodba Sodišča za uslužbence (prvi senat) z dne 26. februarja 2013 – Bojc Golob proti Komisiji

(Zadeva F-74/11) ⁽¹⁾

(Javni uslužbenci — Pogodbeni uslužbenec — Pogodba o zaposlitvi za nedoločen čas — Odpoved)

(2013/C 114/69)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Aleksandra Bojc Golob (Domžale, Slovenija) (zastopniki: S. Rodrigues, A. Blot in C. Bernard-Glanz, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: G. Berscheid in D. Martin, zastopnika)

Predmet

Javni uslužbenci – Predlog za razglasitev ničnosti odločbe organa, pooblaščenega za sklepanje pogodb o zaposlitvi, o odpovedi pogodbe o zaposlitvi za nedoločen čas, sklenjene s tožečo stranko

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. A. Bojc Golob nosi svoje stroške in se ji naloži plačilo stroškov Evropske komisije.

⁽¹⁾ UL C 290, 1.10.2011, str. 20.

Sklep Sodišča za uslužbence z dne prvi 21. februarja 2013 – Marcuccio proti Komisiji

(Zadeva F-113/11) ⁽¹⁾

(Javni uslužbenci — Člen 34(1) in (6) Poslovnika — Tožba, ki je bila pravočasno vložena po telefaksu — Lastnoročni podpis odvetnika, ki se razlikuje od podpisa na izvirniku tožbe, ki je bil poslan po pošti — Prepozna vložitev tožbe — Očitna nedopustnost)

(2013/C 114/70)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Luigi Marcuccio (Tricase, Italija) (zastopnik: G. Cipressa, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopniki: C. Berardis-Kayser in J. Baquero Cruz, zastopnika, skupaj z A. Dal Ferrom, odvetnikom)

Predmet

Javni uslužbenci – Predlog za razglasitev ničnosti sklepa Komisije s katerim je z molkom zavrnila predlog tožeče stranke za izplačilo neizplačanega dela osebnih prejemkov za avgust 2010

Izrek

1. Tožba se zavrže kot očitno nedopustna.
2. L. Marcuccio nosi svoje stroške in plača stroške Evropske komisije.

(¹) UL C 25, 28.1.2012, str. 69.

Tožba, vložena 22. januarja 2013 – ZZ proti Komisiji

(Zadeva F-7/13)

(2013/C 114/71)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: ZZ (zastopnik: E. Boigelot, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predmet in opis spora

Razglasitev ničnosti odločbe o zavrnitvi pritožbe zoper odločbo, s katero je bilo odgovorjeno zahtevi tožeče stranke, ki se je zaposlila v delegaciji Komisije v Antananarivu, Madagaskar, s katero je tožeča stranka želela doseči odškodnino za težave, nastale pri njeni namestitvi v omenjenem mestu.

Predlogi tožeče stranke

- Za nično naj se razglasi odločba vodje enote Komisijinega generalnega direktorata za človeške vire in varnost, katere predmet je „zahteva na podlagi člena 90(1) Kadrovskih predpisov – 0/867/11 z namenom pridobitve odškodnine za težave, nastale pri vaši namestitvi v Antananarivu“, s katero je bila za zahteva zavrnjena z obrazložitvijo, da naj bi „pogoji za takšno odškodnino iz naslova nepremoženjske in psihične škode“ ne bili izpolnjeni, ker naj bi iz dejstev izhajalo, da „je delegacija naredila vse za razrešitev nastalih težav, in sicer z zagotovitvijo izvedbe dodatnih del v prvotnem bivališču in s tem, ko vam je v času izvedbe teh del ponudila druge možnosti bivanja“;
- za ničn naj se razglasi odgovor na pritožbo tožeče stranke, s katerim je OPI zavrnil njeno pritožbo z obrazložitvijo, (i) da „v obravnavani zadevi upravi ni mogoče pripisati nobene nepravilnega, še manj nezakonitega ravnanja“, (ii) da

tožeča stranka „ni predložila niti najmanjšega dokaza za zatrjevano nepremoženjsko in psihično škodo“ in (iii) da „se je izpodbijana odločba znatno opirala na dokaze skrbi uprave do tožeče stranke“ in da „iz ustaljene sodne prakse izhaja, da je morebitno pomanjkljivo obrazložitev mogoče odpraviti z ustrezno obrazložitvijo, podano v fazi odgovora na pritožbo“, za kar naj bi šlo v obravnavani zadevi;

— Komisiji naj se iz naslova odškodnine za nepremoženjsko in psihično škodo tožeče stranke izplača znesek – trenutno ocenjen, s pridržkom povečanja ali zmanjšanja med postopkom – 30 000 eurov;

— Komisiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožba, vložena 19. februarja 2013 – ZZ proti Komisiji

(Zadeva F-18/13)

(2013/C 114/72)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: ZZ (zastopniki: D. Abreu Caldas, A. Coolen, J.-N. Louis in E. Marchal, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predmet in opis spora

Razglasitev ničnosti sklepa, da se izračun bonusa pokojninskih pravic, pridobljenih pred začetkom dela, opravi na podlagi novih splošnih izvedbenih določb.

Predlog tožeče stranke

- Sklep z dne 17. januarja 2012 o izračunu bonusa pokojninskih pravic, pridobljenih pred začetkom dela tožeče stranke pri Komisiji, naj se razglasi za ničn;
- po potrebi naj se sklep o zavrnitvi pritožbe tožeče stranke z dne 13. novembra 2012, s katero je predlagala, naj se uporabi splošne izvedbene določbe in aktuarske stopnje, ki so veljale ob vložitvi njene prošnje za prenos pokojninskih pravic, razglasi za ničn;
- Komisiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožba, vložena 26. februarja 2013 – ZZ proti Komisiji**(Zadeva F-20/13)**

(2013/C 114/73)

*Jezik postopka: francoščina***Stranki***Tožeča stranka:* ZZ (zastopnika: L. Levi in A. Blot, odvetnika)*Tožena stranka:* Evropska komisija**Predmet in opis spora**

Razglasitev ničnosti sklepa, s katerim je bila posredno zavrnjena zahteva tožeče stranke za odškodnino zaradi zamude pri izdelavi njenih ocenjevalnih poročil za obdobji 2008 in 2009.

Predlogi tožeče stranke

- Sklep Evropske komisije, s katerim je bila posredno zavrnjena zahteva, ki jo je tožeča stranka vložila 13. januarja 2012, naj se razglasi za ničen;
- če je potrebno, naj se sklep OPI z dne 20. novembra 2012, s katerim je bila zavrnjena pritožba, ki jo je tožeča stranka vložila 24. julija 2012, razglasi za ničen;
- tožeči stranki naj se *ex aequo et bono* začasno dodeli znesek en evro zaradi utrpljene premoženjske škode in en evro zaradi utrpljene nepremoženjske škode;

— Komisiji naj se naloži plačilo stroškov.

Sklep Sodišča za uslužbence z dne 27. februarja 2013 – Kimman proti Komisiji**(Zadeva F-16/12) ⁽¹⁾**

(2013/C 114/74)

Jezik postopka: francoščina

Predsednik prvega senata je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 138, 12.5.2012, str. 33.

Sklep Sodišča za uslužbence z dne 28. februarja 2013 – M proti EMA**(Zadeva F-47/12) ⁽¹⁾**

(2013/C 114/75)

Jezik postopka: francoščina

Predsednik prvega senata je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 227, 28.7.2012, str. 37.

Cena naročnine 2013 (brez DDV, skupaj s stroški pošiljanja z navadno pošto)

Uradni list EU, seriji L + C, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	1 300 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, papirna različica + letni DVD	22 uradnih jezikov EU	1 420 EUR na leto
Uradni list EU, serija L, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	910 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, mesečni zbirni DVD	22 uradnih jezikov EU	100 EUR na leto
Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila), DVD, ena izdaja na teden	Večjezično: 23 uradnih jezikov EU	200 EUR na leto
Uradni list EU, serija C – natečaji	Jezik(-i) v skladu z natečajem(-i)	50 EUR na leto

Naročilo na *Uradni list Evropske unije*, ki izhaja v uradnih jezikih Evropske unije, je na voljo v 22 jezikovnih različicah. Uradni list je sestavljen iz serije L (Zakonodaja) in serije C (Informacije in objave).

Na vsako jezikovno različico se je treba naročiti posebej.

V skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 920/2005, objavljeno v Uradnem listu L 156 z dne 18. junija 2005, institucije Evropske unije začasno niso obvezane sestavljati in objavljati vseh pravnih aktov v irščini, zato se Uradni list v irskem jeziku prodaja posebej.

Naročilo na Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila) zajema vseh 23 uradnih jezikovnih različic na enem večjezičnem DVD-ju.

Na zahtevo nudi naročilo na *Uradni list Evropske unije* pravico do prejemanja različnih prilog k Uradnemu listu. Naročniki so o objavi prilog obveščeni v „Obvestilu bralcu“, vstavljenem v *Uradni list Evropske unije*.

Prodaja in naročila

Naročilo na razne plačljive periodične publikacije, kot je naročilo na *Uradni list Evropske unije*, je možno pri naših komercialnih distributerjih. Seznam komercialnih distributerjev je na spletnem naslovu:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sl.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nudi neposreden in brezplačen dostop do prava Evropske unije. To spletišče omogoča pregled *Uradnega lista Evropske unije*, zajema pa tudi pogodbe, zakonodajo, sodno prakso in pripravljane akte za zakonodajo.

Za boljše poznavanje Evropske unije preglejte spletišče <http://europa.eu>



Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL